

ПОЛИТИКИН ЗАБАВ

ГОДИНА
XXX
БРОЈ
902
11. IV 1969.

1
ТАР

ЖИВОТ КА У БОЈА

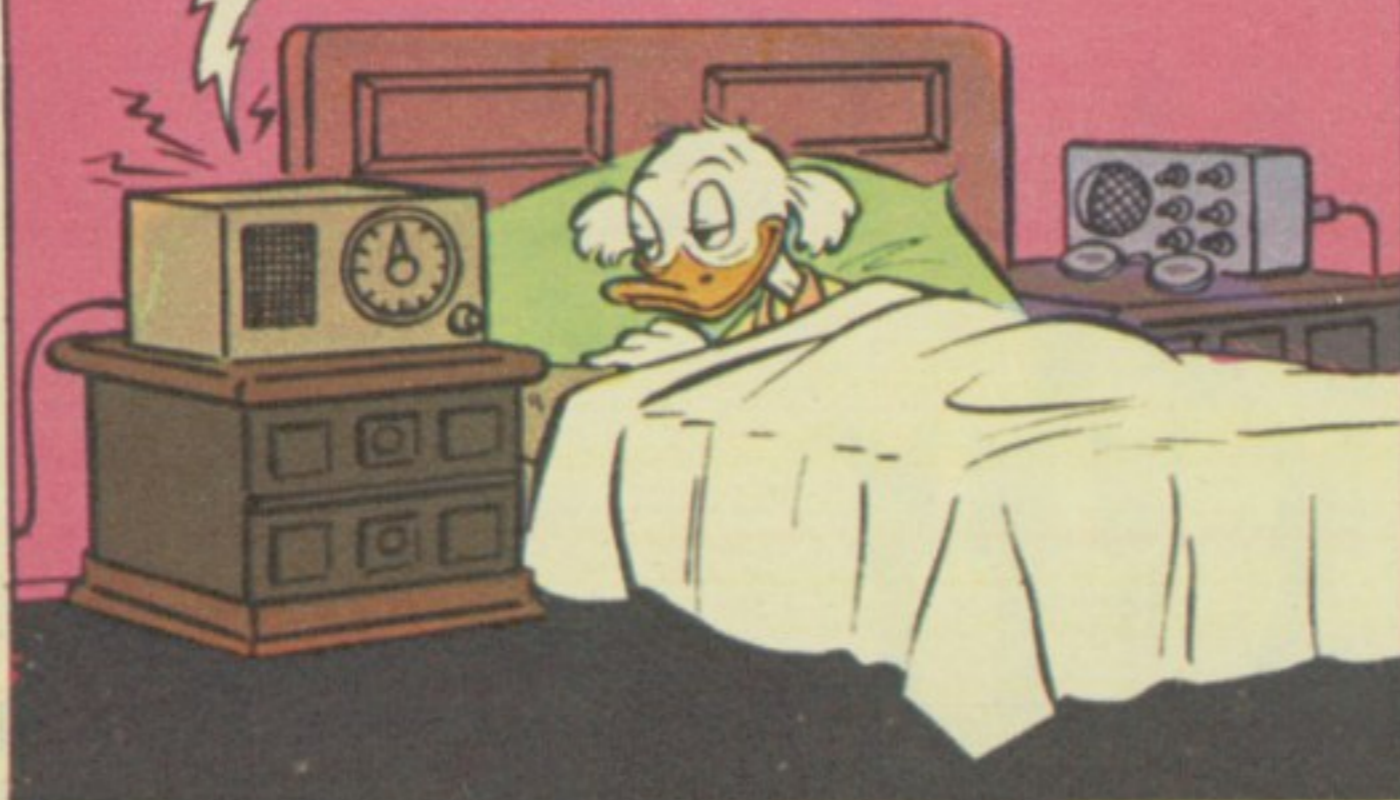

WALT
DISNEY

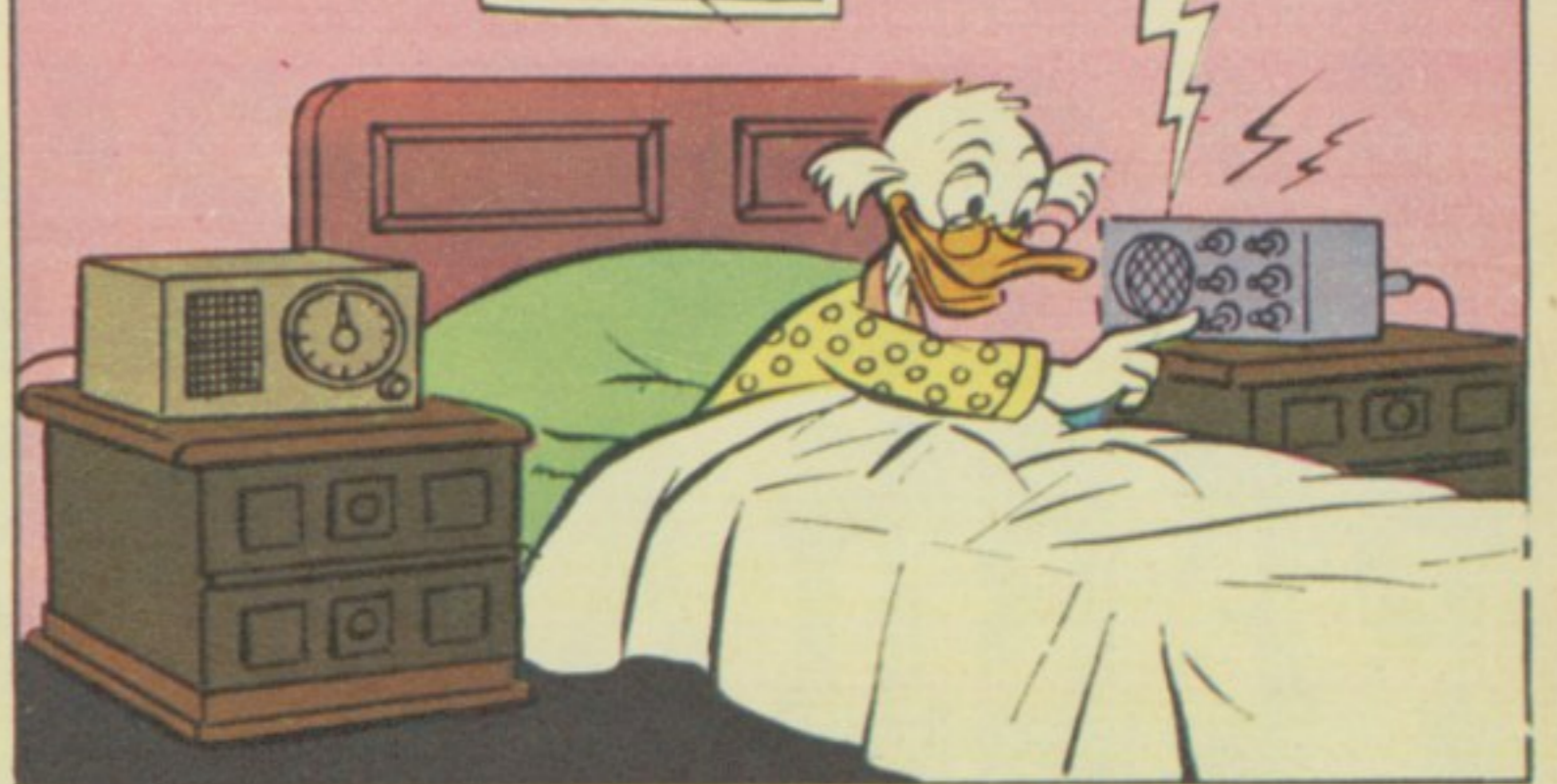
ПАЈА
ПАТАК

ПРОГНОЗА ВРЕМЕНА:
КИША УЗ ПОЈАЧАН
ВЕТАР КОЈИ ЋЕ СЕ
ТОКОМ ДАНА
ПРЕТВОРИТИ У
ОРКАН!

ДОНЕСИТЕ МИ
ШОЉУ ВРЕЛЕ
ЏРНЕ КАФЕ!

ОДМАХ...

... САМО,
МОРАЋУ ДА ВАМ
ДОНЕСЕМ ЧАЈ
УМЕСТО КАФЕ!
КАФЕ ЈЕ
НЕСТАЛО!

СПРЕМИТЕ
МИ ТОПЛУ
ВОДУ ЗА
КУПАЊЕ!

ДА,
РАЗУМЕМ...
САМО...

... ЕКСПЛОДИРАО
НАМ ЈЕ
БОЈЛЕР!
ВОДА ЈЕ
ХЛАДНА К'О
ЛЕД!

И ТО ЈЕ
ЈЕДИНА
МАШИНА
У
ОРМАНУ?!

ПА НА ОНУ
ДРУГУ СТЕ
ПРОСУЛИ
ГУЛАШ... ДАО
САМ ЈЕ НА
ЧИШЋЕЊЕ!

МОЛИМ ВАС, ОПРОСТИТЕ
МИ... ОПЕТ САМ КОЛИМА
НАЛЕТЕО НА ДРВО!

Е САД МИ ЈЕ
ДОСТА! ОТПУ-
ШТЕН СИ!

ИМА
ЛИ
ПОРУ-
КА ЗА
МЕНЕ?

ДА... ЈЕДНА МАЛО
НЕПРИЈАТНА! ИЗ-
БАЦИЛИ СУ ВАС
ИЗ КЛУБА МИЛИ-
ЈАРДЕРА! ГОДИНУ
ДАНА НИСТЕ ПЛА-
ТИЛИ ЧЛАНАРИ-
НУ!

БОЈИМ СЕ ДА ЈАЈЕ
НЕЋЕ БИТИ РОВИТО
КАО ШТО ВИ ВОЛИТЕ!
КУВАР СЕ ЗАПРИЧО
НА ТЕЛЕФОНУ!

ВЕСТИ СА БЕРЗЕ:
АКЦИЈЕ КОМПАНИЈЕ
БАЈЕ ПАТКА
СКОЧИЛЕ СУ
ЈУТРОС
ЗА ДВАДЕСЕТ
ОДЕТО!

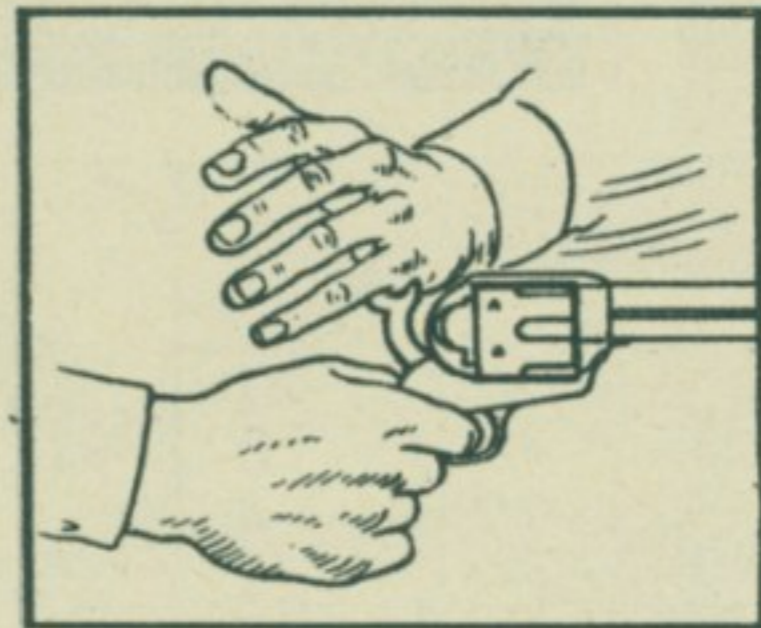
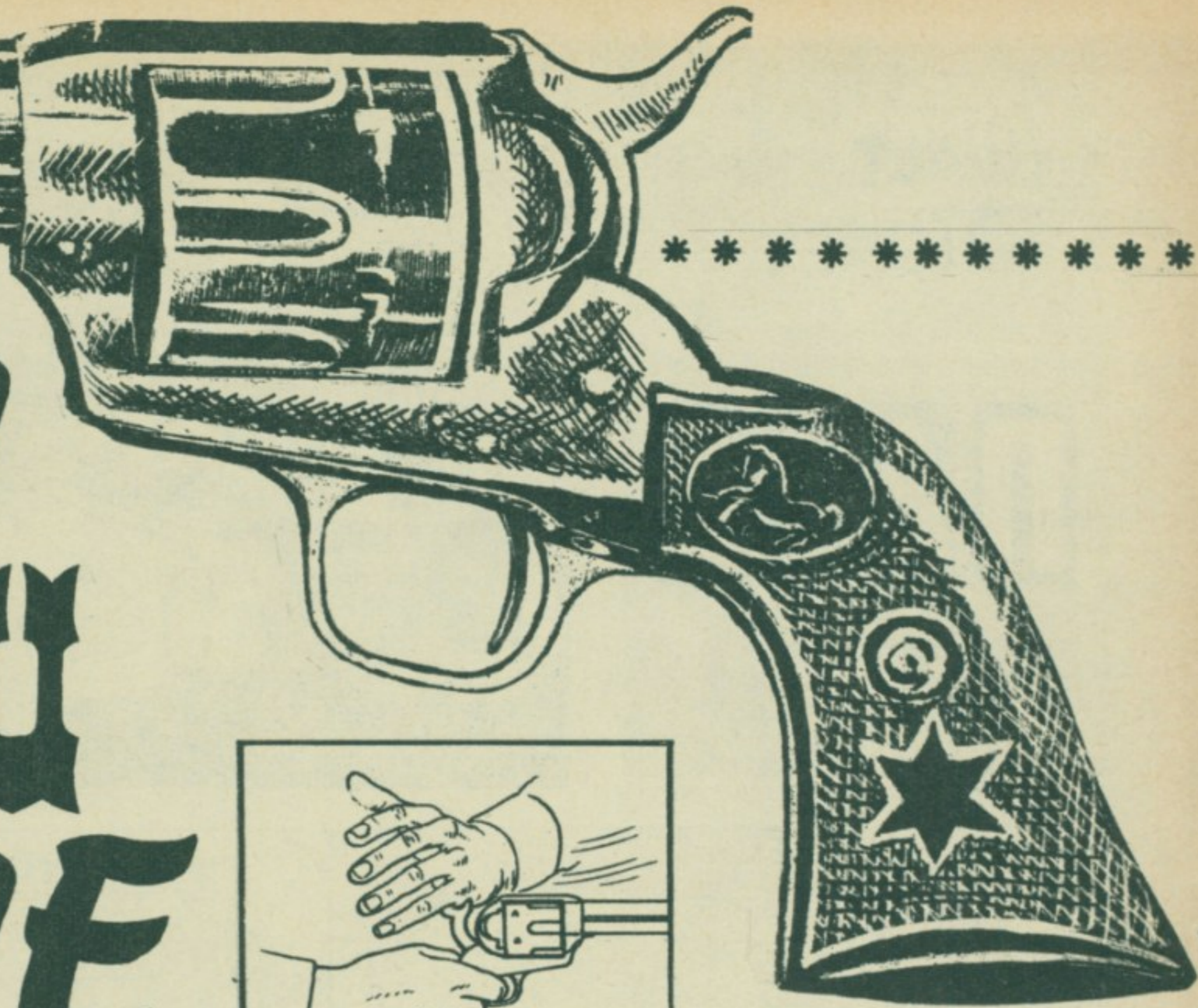

ОХ! АЛА САМ СРЕ-
ЋАН! ТРА-ЛА-ЛА!
ОВО ЈЕ МОЈ
СРЕЋАН ДАН!

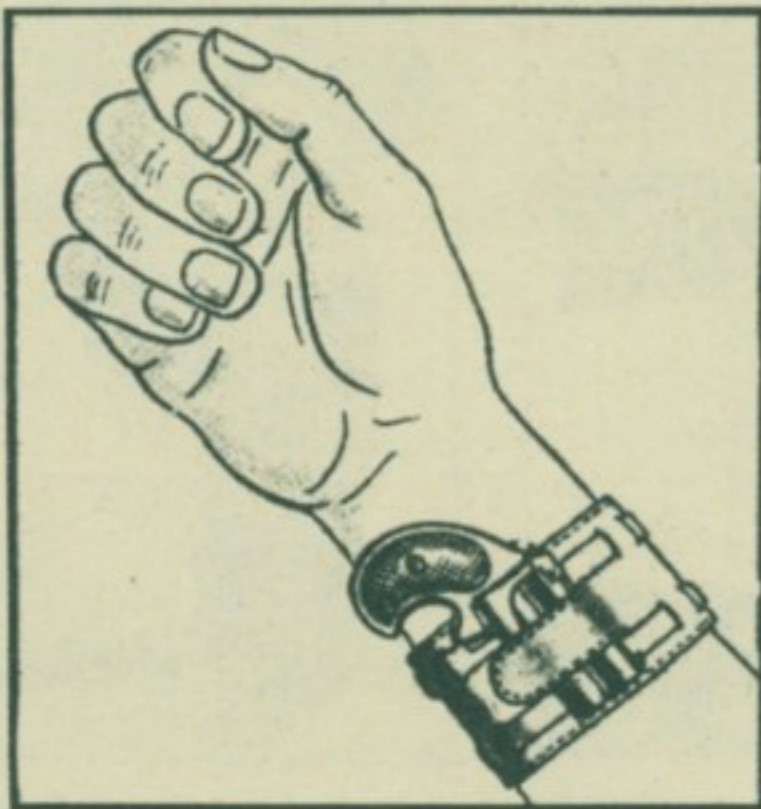
КАУБОЈИ

НАЈБРЖИ РЕВОЛВЕРАШИ ПОБЕЂУЈЕ

XXXXXX
XX XX
XX XX

рви одгајивачи стоке у бескрајним преријама Дивљег запада били су Шпанци. Енглески досељеници на учили су од мексичких „вакероса“, потомака првих Шпанаца и индијанских домородаца, како се стадо гони на коњима. На огромним пашњацима, са стадима која су бројала на хиљаде грла, чувар стоке без коња био је немоћан.

Коцкари су мали али убојити „деринџер“ крили испод рукава у нарочитој кожној наруквици.

це стоке до најближих железница у Чисхолму и Седалији. Тако су рођени први каубоји.

Колт са шест метака

*****

Да би се за време ових опасних дугих путовања одбранили од разбојника, каубоји су били наоружани карабинима који су се пунили кроз цев спреда и пиштољима-кремењачама. Тек

касније појавило се оружје с капислама. Све ове пушке и пиштољи могли су да испале само један метак, а затим су морали поново да се пуне и то веома сложеним покретима. То је било незгодно јер је каубој могао сто пута да погине док је пунио своје неспретно оружје.

Године 1836. Сам Колт направио је свој чувени револвер са шест метака, који је по њему и добио име. Био је то пиштољ с капислама и до 1860. године толико се усавршио да је био незаменљив.

Тек 1873. године Колт је добио достојног другара, модел „писмејкер“ („миростворац“) који се пунио метцима калибра 45. Баш тај пиштољ најчешће виђамо у вестерн филмовима.

Револвер је био саставни део одеће каубоја и он га је носио исто онако природно као ми данас сат или ташну.

Пиштољ у рукаву

*****

Постојало је безброј начина ношења пиштоља, већ

Неки револверашки су, да би брже испалили хице у противника, повлачили грз левом шаком уместо десним **палцем.**

према тренутној моди или навици али основно је било једно: револвер је морао да буде тако намештен да може муњевитом брзином да се потегне и употреби. Због тога је положај футроле био изузетно важан.

Многи каубоји држали су футролу нешто позади на боку док је дршка пиштоља била окренута напред. Ако су пуцали десном руком, футрола се налазила на левом боку и обратно. Онима, међутим, који су носили два пиштоља било је zgodније да футролу држе на самим боковима. То су била два најчешћа начина ношења али је постојао и трећи, нарочито популаран међу коцкарима који нису избијали из тада чувених „салуна“. Он је омогућавао брзо вађење пиштоља у седећем положају. Футрола се налазила испод капута, у висини пазуха, и револвер се није видео. То је већ нешто значило мада је било опште познато да коцкари нису улазили у „салуне“ ненаоружани.

Најпревејанији су се служили минијатурним пиштољима марке „деринџер“ које су помоћу кожне наруквице носили изнад зглавка на унутрашњој страни руке. Наравно да се опасни „деринџер“ није видео јер га је покривао рукав, а могао је да се извади за трен ока.

Футрола за пиштољ била је углавном отворена и дршка оружја је стајала сасвим слободно. Понекад је, међутим, дршку придржавала танка кожна трака. Таква футрола за каубоје није долазила у обзир јер је отежавала вађење пиштоља што се у оно немирно доба плаћало главом.

Каубојске чизме имају две чудне појединости: прилично високу потпетицу која је постављена косо према унутрашњој страни и шилат врх. То, наравно, није пука случајност а ни мода. Сваки део одеће каубоја имао је одређену сврху и био у ствари његов алат. Пошто су каубоји јахали држећи ноге у великим дрвеним узенгијама, крива потпетица спречавала је да нога склизне.

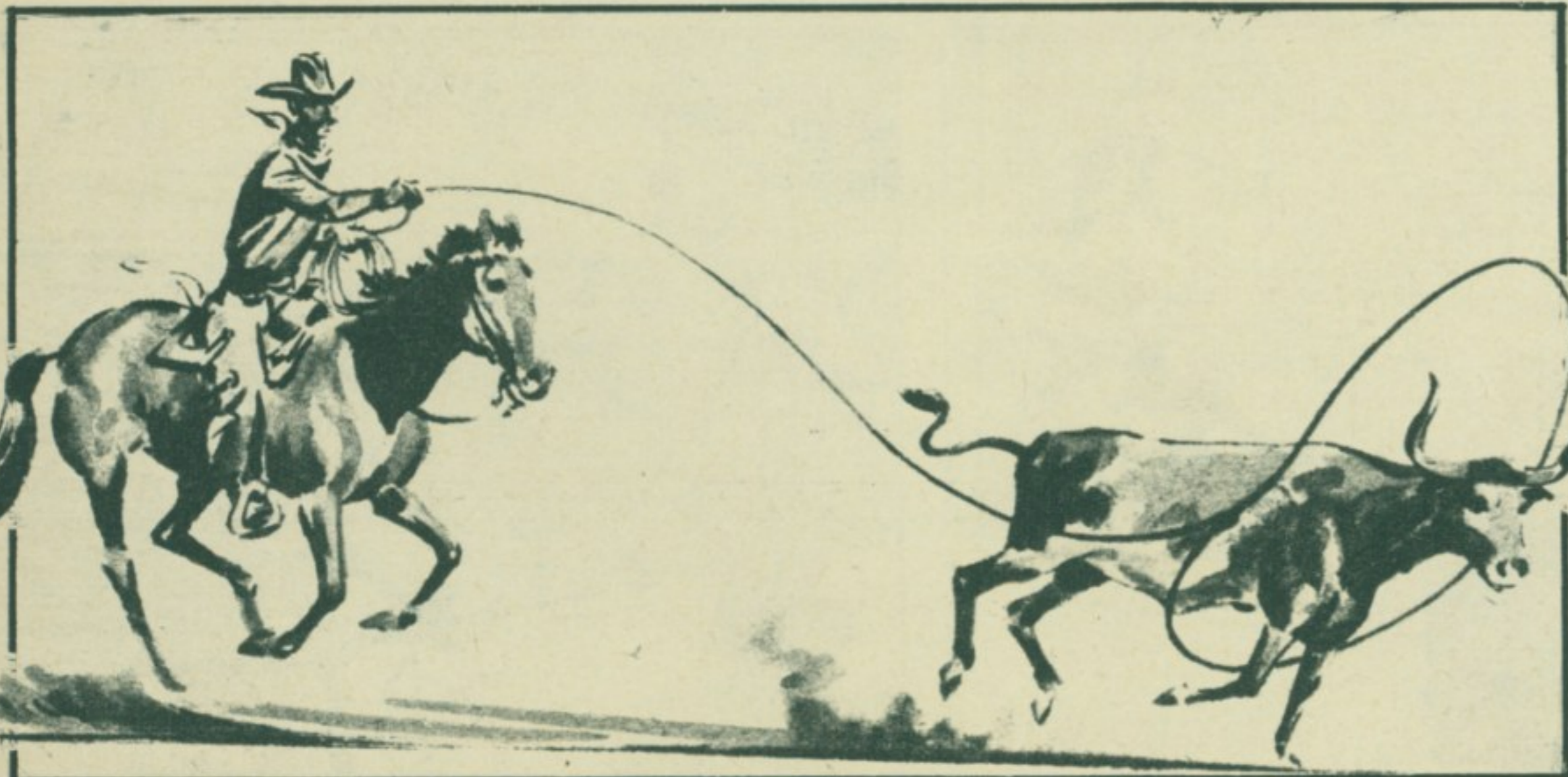
Живот на коњу

*****

Мамузе су биле саставни део коњске опреме, али каубој их је употребљавао само у крајњој нужди. Звездасти точики на мамузама био је велики али са заобљеним шилцима тако да ударац мамуза није коња озлеђивао, а ни много болео. Сваки прави каубој волео је свога коња.

Каубојска одећа није се могла замислити без штитника од коже који су спреда покривали ногавице. Каубој тако рећи није силазио из седла и да није било тих дебелих штитника и најјаче панталоне брзо би се излизале и подерале од непрекидног трења. Године 1870. употребљавали су се затворени штитници, украшени ресама. Нешто касније штитници постају отворени, прикључани на задњој страни ногавице кожним

Каубој баца отворену омчу ласа увис а затим је спретним покретима обавија око задњих ногу животиње.

НА ДИВЉЕМ ЗАПАДУ ПИШТОЉИ СУ КРОЈИЛИ ЗАКОН А ДЕЛИЋИ СЕКУНДЕ ОДЛУЧИВАЛИ О ЖИВОТУ ИЛИ СМРТИ

кажињима. На северу, где је зими температура падала испод нуле, штитници су били направљени од крзна.

Никад без ласа

Седло је свакако, најважнији део коњске опреме јер је каубој у њему проводио читаве дане и ноћи. Морало је да буде удобно као фотеља, али у исто време и довољно јако да би могло да издржи трзај ласа који се везивао за „јабуку“ и, када је био затегнут, страховито вукао. Седло је било направљено од дрвета а покривало се влажном говеђом кожом. Зашто влажном, питаћете. Па, зато што се оно кад се осуши јако скупљало и постајало веома отпорно. Одозго се седло покривало кожом, обично ук-

рашеном ресама или шарамом.

Ласо, или како га Шпанци зову реата, правило се од говеђе коже (опута), влакна агаве или од уплетене маниле. Постоје два начина бацања ласа. Код првог уже је још пре бацања везано за седло, код другог, међутим, каубој држи намотано уже у руци и чим га баца везује га за јабуку седла, пре него што га жртва затегне.

Човек са звездом

Задатак шерифа на Дивљем западу био је веома тежак и опасан. Од њега се очекивало да без помоћи праве организоване полиције одржава ред и натера људе да поштују закон. Најљући противници шерифа били су разбојници који су нападали и пљачкали дилижансе, затим коњокрадице, најпрезренија врста бандита овога доба и уопште сви они људи који су сматрали да уз помоћ пиштоља могу да врше насиља, убијају и намећу неке своје „законе“.

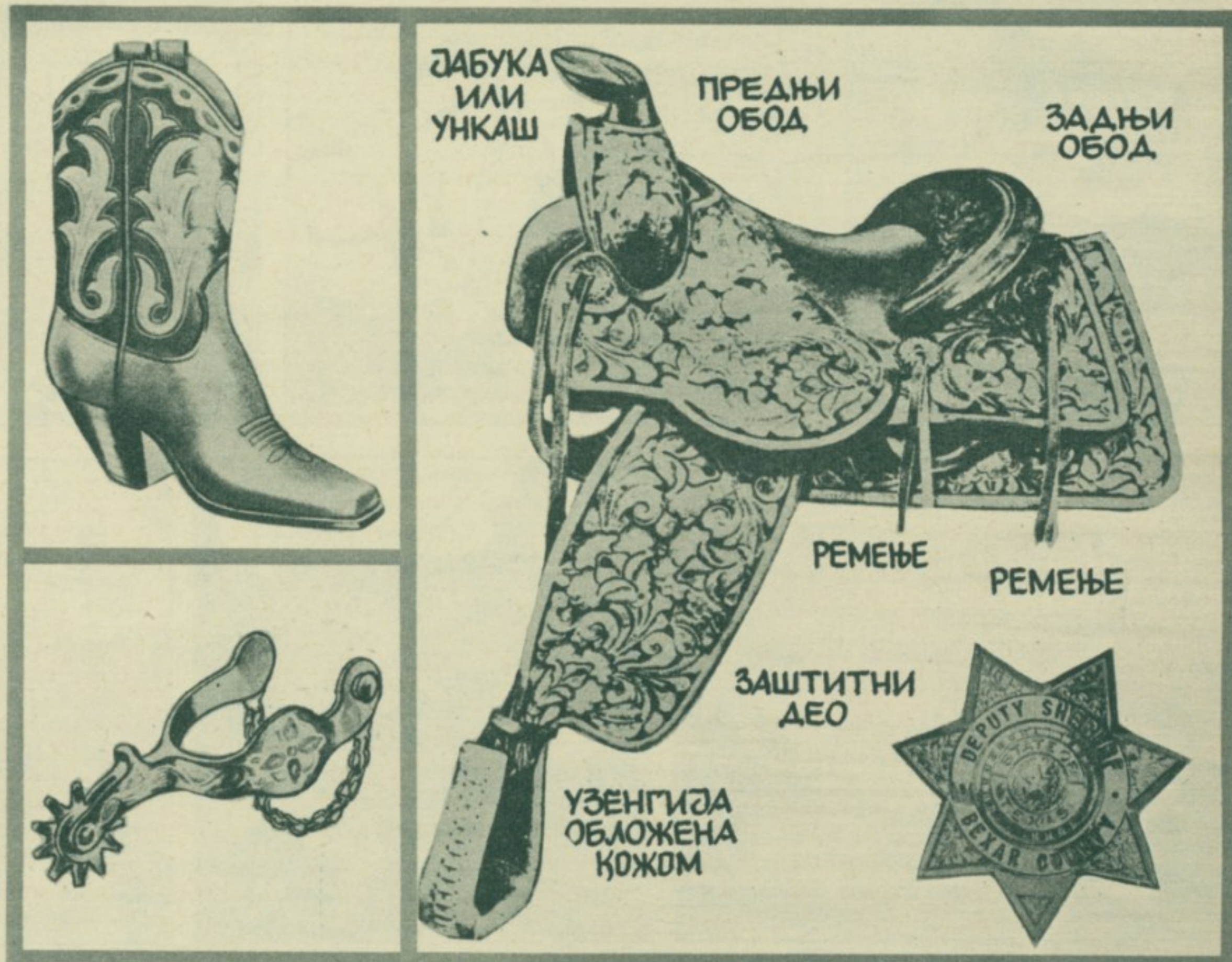
Човек коме ће се поверити шерифска звезда биран је међу најбољим револверашима читавог краја. То је било неопходно јер је шериф често морао да дели мегдан с окорелим разбојницима, људима спремним на све.

Вајт Ерп био је један од најславнијих пограничних шерифа. Он је одржавао ред у Вичити и Доцу а био је и у Томбстону у Аризони где се одиграла чувена битка код О. К. Корала. Вајт Ерп је одлично баратао пиштољем, био је надалеко познат револвераш и захваљујући тој својој вештини доживео је дубоку старост и мирно умро у свом кревету 1929. године. Иначе ретко је који шериф Дивљег запада успео да избегне смрт од револверског хица.

Други познати револвераш на страни закона био је шериф Абилене „Дивљи Бил“ Хикок, један од најчувенијих јунака које је Тексас икада имао. Његов систем био је веома једноставан: хицима из пушке или пиштоља уклањао је све оне који су се супротстављали закону. Убио га је слеђа неки Мак Кол 1876. године.

Смрт путује дилижансом

Ипак, главни сукоби на Дивљем западу одигравали су се између богатих одга-

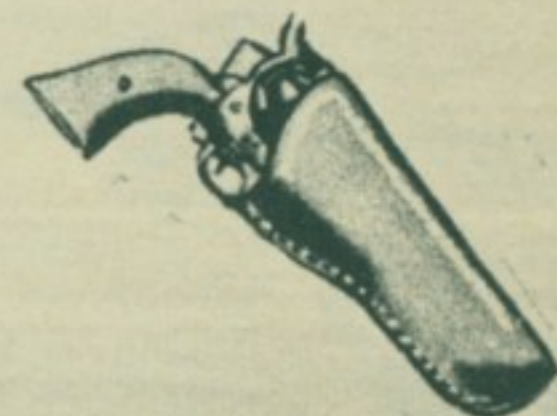
Китњаста чизма с кривом потпетицом која је спречавала клизање ноге у узенгији. Мамузе су обично биле од гвожђа а понекад и од правог сребра. Седло је морало да буде удобно као фотеља јер је каубој у њему проводио читаве дане и ноћи.

дивача, власника стоке који су у својим рукама држали хиљаде километара земље, и ситних власника који су добијали лошију земљу често без воде и лагано пропадали. Тако се догодило да на непрегледним површинама плодне земље није било места за све. Дуго година ови сукоби су се решавали револверима, најчешће плаћеним, и тек много касније овим проблемом се позабавио закон.

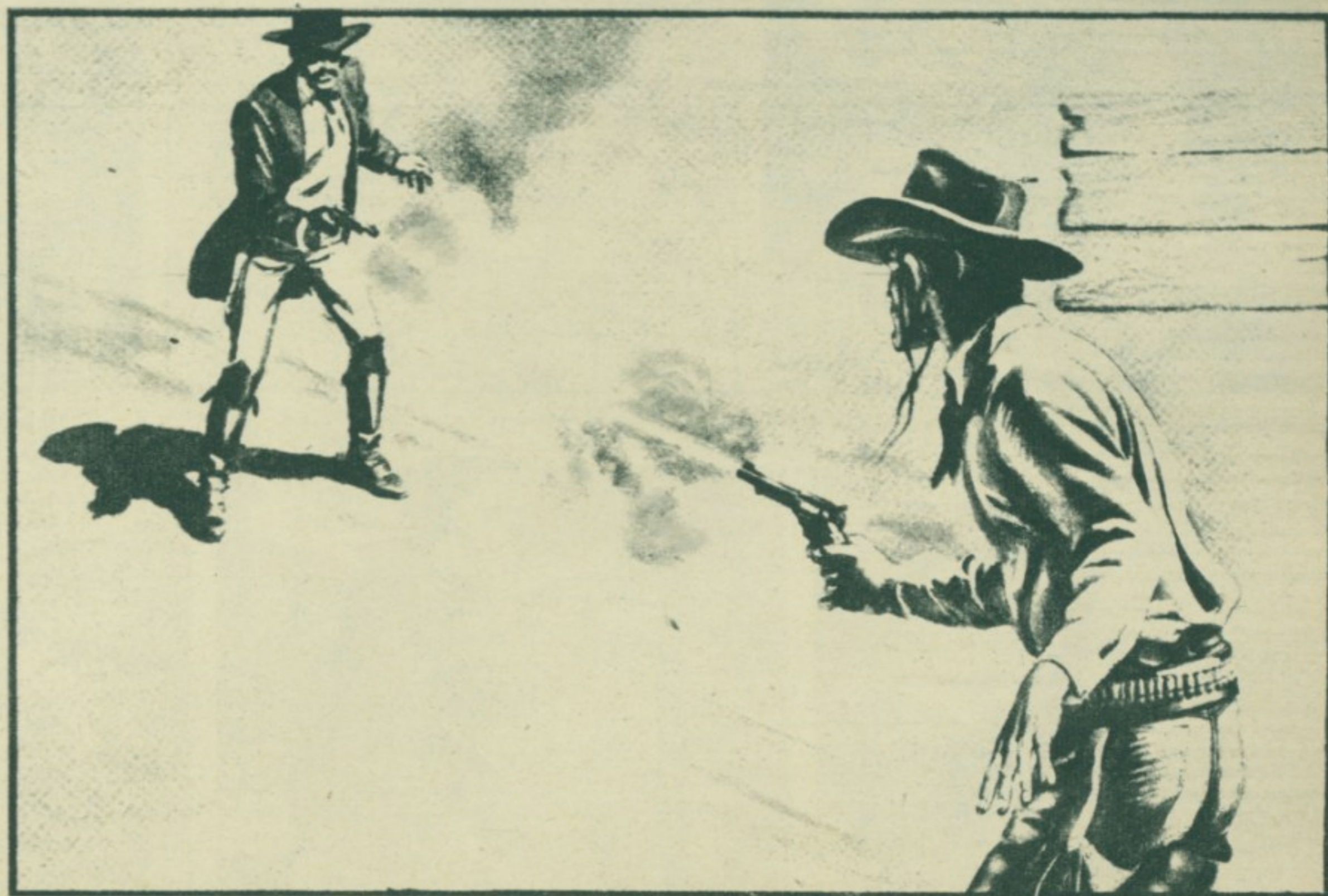
На Дивљем западу тога доба није било мирних занимања а једно од најопаснијих припадало је кочијашима поштанских кола који су, може се рећи, стално носили главу у торби. Дилижансе које су превозиле путнике, пошту и, често, новац и злато, биле су најпримамљивија мета разбојника и у дивљим областима Запада одигравали су се крвави сукоби. Због тога се од кочи-

јаша дилижанси пражила не измерна храброст, брзина руковања оружјем и муњевита спретност од које су често зависили животи бројних путника.

Б. Д.

Ове три слике приказују фазе муњевитог потезања пиштоља: док руком хвата дршку револвера каубој ставља палац на ороз; кажипрст се увлачи у удубљење обарача а палац подиже ороз; револвер, шака, чланак и подлактица налазе се у линији нишана. У кружињима је означено време трајања фазе у деловима секунде.

Шериф је биран међу најбољим револверашима јер је често пиштољем морао да дели правду.

**Највећа
На
свету**

СКОК ОД 165 МЕТАРА НА ПЛАНИЦИ

Смучар се најпре залеће стрмим залетиштем да би добио што веће убрзање и брзином од преко 100 километара на час, стиже на одскочни мост. То је оно место где се прекида путања залета и смучар полеће као авион са бетонске писте.

Од тога колика ће брзина приликом одвајања са моста бити, и колико ће смучар успети да се у прави час вине у бездан под собом — зависи и дужина лета. Сви они доскачу на стрмину скакаонице, на доскочиште, атерирају баш као авион или једрилица и после тога се заустављају доле на равном делу.

Најновија скакаоница на Планици само је наставак богате традиције коју је за-

**ИНЖЕЊЕР
СТАНКО БЛОУДЕК**

почео инжњер Станко Блоудек кад је конструисао скакаоницу са које је човек први пут прелетео 100 метара.

Нова скакаоница на Планици разликује се од свих досадашњих и по томе што су на њој постигнути најдужи скокови на свету, а и по достигнутој највећој брзини смучара-скакача.

Манфред Волф (ДР Немачка), нови светски рекордер са скоком од 165 метара, приликом овог лета имао је на залетишту брзину преко 113 километара на час. Приликом рекордног скока он је летео кроз ваздух 5 секунди и 22 стога дела секунде. Приликом пристајања, или боље речено атерирања, Волф је имао брзину од 145,8 км на час!

Тамо где смучари доскачу на Планици, цела стрмина обележена је с једне и с

друге стране бројевима од 90 до 170 метара. Поред сваког броја стајао је судија. Он је пажљиво пратио лет смучара и тамо где је овај додирнуо снег смучкама, и то оним делом где се налазе обе ноге на скијама, то је била дужина лета.

На Планици се више ценила дужина лета од лепог стила. Али и на стил се пазило и он је утицао на коначан пласман учесника. Волф је постао светски рекордер, а прво место у укупном пласману освојио је Чехословак Рашка. Он је сакупио највише поена и за стил и за дужину скока, док је Норвежанин Виркола освојио друго место.

Три скакача напустила су Планицу као светски рекор-

дери: Волф са најдужим летом од 165 метара, Рашка са највећим бројем поена из пет скокова, а Виркола са највећом оценом — 183 поена за један скок.

Најбољи међу нашим био је Петар Штефанчић са скоком од 150 метара.

Одскочни мост је овог пута на Планици био подешен тако да се могло скочити највише 170 метара. Скакаоница се, међутим, може подесити и за скокове од 180 па и 200 метара! У том случају одскочни мост би се подигао још увис а снег на доскочишту би се скресао тако да оно буде још стрмије. Можда ће се већ идући пут скакати преко 170 метара!

В. И.

СКЛОНИ СЕ, ИГО-НЕ!

НИЈЕ ПОТРЕБНО, ЗАРКОВЕ!

ИМАМ СВОГ ТВ-ШПИЈУНА У ВАШОЈ ЛАБОРАТОРИЈИ! ЗНАМ ШТА СЕ ТУ ДОГАЂА!

ШТА?

МИСЛИМ НА ИГОНА И ЊЕГОВ ВРЕМЕПЛОВ! НЕ ПРАВИТЕ СЕ ЛУДИ, ЗАРКОВЕ! БОЉЕ ДА САРАЂУЈЕМО НЕГО ДА СЕ ОВАЂАМО!

Дан
BARRY
7/17

ШТА ЗАХТЕВАТЕ, МАКЛУТЕ?

ЈАВНОСТ ИМА ПРАВО ДА САЗНА ЗА ИГОНА! ИМА ПИТАЊА КОДА БИМО МУ ПОСТАВИЛИ...

... О БУДУЋНОСТИ, РАТУ... ХИДРОГЕНСКИМ БОМБАМА... КАКО ДА ИЗБЕГНЕМО ГРЕШКЕ... ЈА САМ ХУМАНИСТА, ЗАРКОВЕ!

ЗАТО САМ ПЛАНИРАО ЈЕДАН ИНТЕРВЈУ У ВАШОЈ ЛАБОРАТОРИЈИ! ПРЕНОСИТЕ БИ ГА СВЕ МОЈЕ СТАНИЦЕ!

Дан
BARRY
7/18

АХ, МИС ДРАГЕН! ДРАГО МИ ЈЕ ШТО СТЕ ДОШЛИ!

СВЕ ЈЕ СПРЕМНО, ГАЗДА!

МАКЛУТЕ, ЈА САМ ИГОНУ ДАО РЕЧ ДА ЊЕ СЕ ВРАТИТИ СВОЈОЈ КУЊИ! ОВОЛИКИ НАРОД...

ДЕ, ДЕ, ЗАРКОВЕ! ОДРЖАЈТЕ СВОЈУ РЕЧ! ОДМАХ ПОСЛЕ ЕМИСИЈЕ... ПОШТО НАМ ИГОН БУДЕ РЕКАО НЕШТО О НАШОЈ БУДУЋНОСТИ!

И КАД, ОД ЊЕГА СВЕ ИЗВУЧЕ О СТАЊУ НА БЕРЗИ!

Дан
BARRY
7/19

УКЉУЧУЈЕМ КАМЕРЕ!

ДОБРО ВЕЧЕ, ДРАГИ ГЛЕДАОЦИ! КАО ШТО СМО ОБЕЋАЛИ, ТЕЛЕВИЗИЈСКА МРЕЖА МАКЛУТ ПРУЖА ВАМ МОГУЋНОСТ ДА ЧУЈЕТЕ ПРИЧУ ПИЛОТА ТАЈАНСТВЕНЕ ЛЕТЕЛИЦЕ...

АКО ОВО ВИДЕ МОЖИ... ПРОПАО САМ!

НАСУПРОТ ГЛАСИНАМА, ОН НИЈЕ СТРАШНО БИЋЕ ИЗ КОСМОСА ВЕК СУПЕРЦИВИЛИЗОВАНО БИЋЕ СА ЗЕМЉЕ... САМО ИЗ 31. ВЕКА!

И ОН ЊЕ НАМ ПРИЧАТИ О СВОМ ВРЕМЕПЛОВУ... ЗАР НЕ, ИГО-НЕ?

ЈА... ПОКУШАЋУ!

Дан
BARRY
7/20

1 Добра Делић, Нови Сад, Фрушкогорска 15

НАЈЛЕПШИ СПОМЕНАРИ

2 Мирјана Зафировска, Скопје, ул. 389 бр. 42

3 Јован Милајмаре, Ванатско Ново Село код Панчева, ул. Н. Револуције 15-а

4 Горана Ђуричић, Шид. Бориса Кидрича бр. 89

ПОЛИТИКНИ ЗАБАВНИК

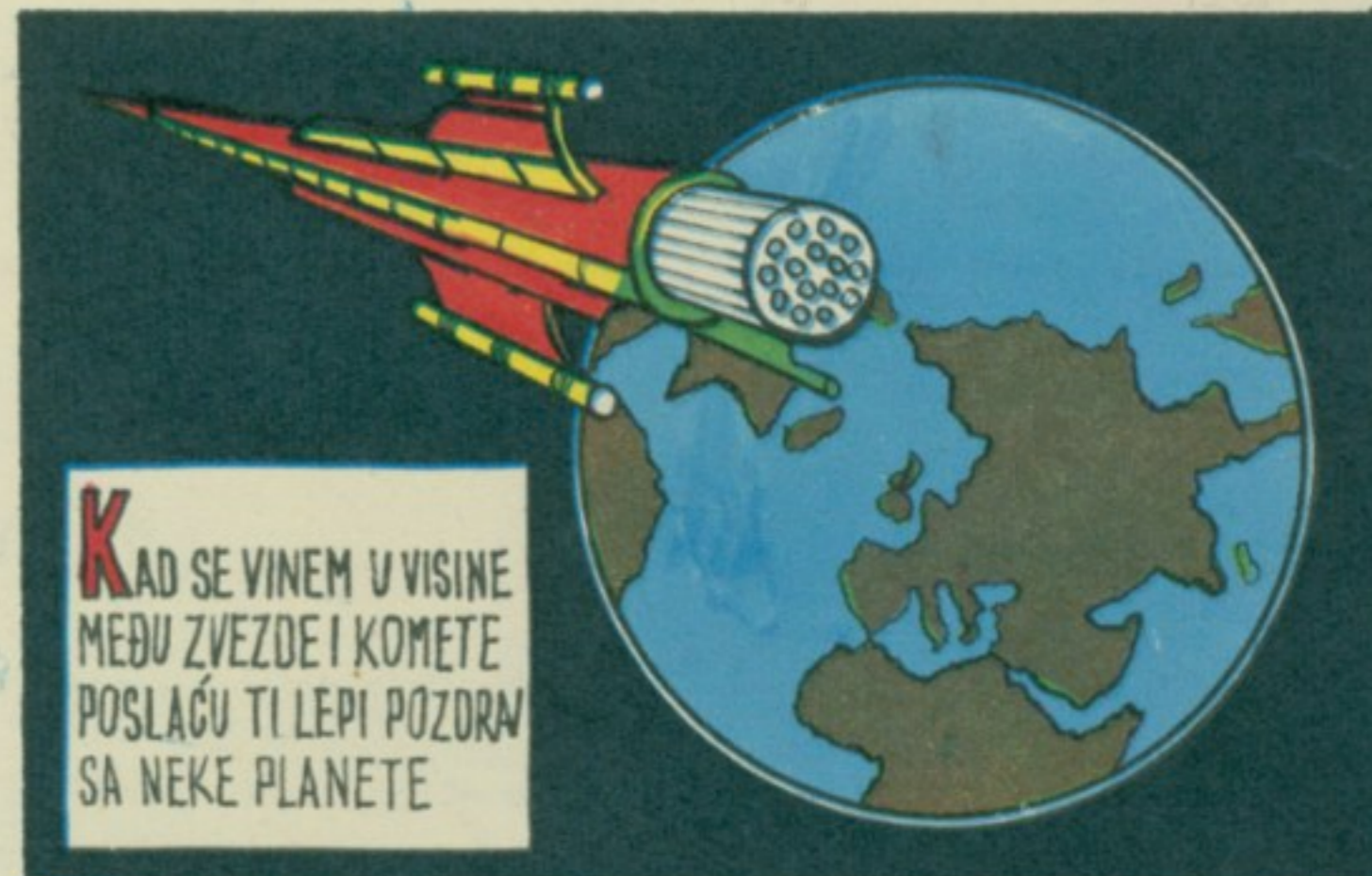

5 Лидија Тасева, Скопје, „291“ 21/9

6 Ката Копић, Жупања, — Колонија 44

На такмичењу за најлепшу страну споменара у редакцију „Забавника“ приспело је равно 2085 радова! Жири је имао пуне руке посла јер је сваки од њих био на свој начин леп. Због тога смо одлучили да поред три награде, како смо то били обећали, доделимо још 8 утешних. Добитници три награде, којима припада по транзистор су аутори цртежа 2, 5 и 7. Остали учесници конкурса чије споменаре објављујемо на овој страни добиће на поклон по једну књигу.

7 Станко Богојевић, Лесковац, Раданска 207/4

8 Анђелка Ђукић, Ивањица, Моравска 42

9 Ангел Димов, Титов Велес, ул. Бошко Златанов 5

10 Паула Мартинети, Херцег Нови, Марка Цара 23

11 Божа Драговић, Београд, Мариборска 6

ПРОЖДИРЕ МУЖЈАКА

Свако ко је макар само једном чуо за богомољку зна да она спада међу најкрволочнија бића на свету и да женка прождире свога мужјака чим он постане њен супруг. Док се код свих других бића која се размножавају мужјак и женка макар и у најмањој мери удружују како би донели на свет плод, или како би чак заједно бринули о младима, код богомољке је случај обрнут: женка прождире свог изабраника.

Ниједан није преживео

Многи се питају како кроз стотине и стотине векова колико се овај чин понавља, мужјаци богомољке нису стекли искуство и како се у њима није развио неки ин-

стинкт отпора и одбране. Од говор је, међутим, веома прост: ниједан од њих није преживео „прву брачну ноћ“ да би то искуство на било који начин могао да искористи. Додуше, при сусрету са својом драганом, мужјак као да осећа извесну опасност и опрезно јој се приближава, па чак и кад отпочне љубавни загрљај, он необично дуго оклева да изврши своју брачну обавезу. Парење, тако, траје и по читава два часа. Оног тренутка, кад у себи осети клицу будућег јајета, богомољка се од женке претвара у целата: у њеним вилицама све пршти и за тили час од мужјака не остане ништа.

Занимљиво је да се женка богомољка не задовољава једним мужјаком. Она их у току живота промени више и са свима поступа исто.

Али, није ово једина страшна појединост о овом необичном инсекту, који носи тако скрушено име — богомољка. Онима који су склонни да се сажале над судбином несрећних мужјака тре-

ба рећи да ни они у односу на друге инсекте нису ништа мање крволочни. Богомољка је уопште инсект чији је живот од почетка до краја испуњен убијањем и прождирањем.

Буба боксер

За природњаке, који се не узбуђују много због страшних нарави животиња, богомољка је само инсект из реда правокрылаца. Облик тела јој је издужен и у областима с умереном климом не прелази дужину од 10 сантиметара, иако има и већих. На први поглед тешко је приметити њене задње ноге које су танке, али зато одмах падају у очи предње које пре личе на велике „руке“. Најчешће их држи савијене испред себе повијајући нагоре предњи део тела као да се тада „моли богу“. Зато је и названа „богомољка“. У ствари те „руке“ су и њено најопасније оруђе за хватање а њихово смерно држање је само клопка, баш као што боксер држи своје руке пре него што удари.

Ове „руке“ личе на мале тестере, а савијају се слично као сечиво и дршка код ножа — перореза: два дела се спајају један с другим и тешко ономе ко се између њих нађе.

Глава богомољке је мала и троугласта са кратким вилицама — дробилицама које су спремне да сваког часа самељу све што дохвате. Очи су јој огромне, размакнуте, дању жућкастозелене, а ноћу постају црвене. Главу може да покреће на све стране, лако осматра и напред и назад, и лево и десно. Природњаци су дошли до закључка да богомољка својим буљавим очима и продорним погледом на извештај начин хипнотише своју жртву и прикује је за једно место. Енглески природњак Вилијем Хенри Хадсон описује како је једног дана у близини своје куће у Аргентини чуо пијукање неке птице и кад се приближио једном грму угледао је птичицу која се избезумљено батргала, али никако да полети. Стајала је на једном месту као прикована. Хадсон се сагнуо да погледа шта то тако узнемирава птицу и спазио велику богомољку испред која се spremала на скок.

Буљавим очима богомољка хипнотише своју жртву

Не треба мислити да је овај случај нешто необично. Међу 1800 врста богомољки, колико их живи на земљи, има и таквих које не нападају само инсекте већ и гуштере, мање птице итд. Пауци, попци, лептири, скакавци за њих нису ништа. Тамане их без милости. Да би их уловиле, сатима вребају у заседи, скривене у лишћу, осматрајући у свим правцима спремне за муњевит напад. Жртва је обично примети у последњем тренутку кад је већ касно. Зависно од величине инсекта, богомољка мења тактику напада. Ако је, на пример, у питању скакавац, који је отприлике њене величине да јој не би побегао, продорним очима прикује га за земљу: тада се њене грабљиве „руке“ обавијају око жртве и за тили час он је поједен без остатака.

Увек сама

Занимљиво је да богомољке беспштедно уништавају једна другу исто онако као и друге инсекте. Оне не живе у друштву, већ свака за себе. Нити знају за своје родитеље, нити за децу. Кад треба да положи јаја, богомољка прави неку врсту кесица које веша о дрвеће или веће каменове и у њих полагаје јаја. У тим се кесицама развијају ларве да би у пролеће кад изађу напоље то одмах биле мале богомољке које чим стану на земљу сместа нападају плен, бринући се само о својој исхрани. Нико ове „бебе“ никад није видео у друштву, а још мање у некој игри. Свака од њих живи сама и бави се — убијањем.

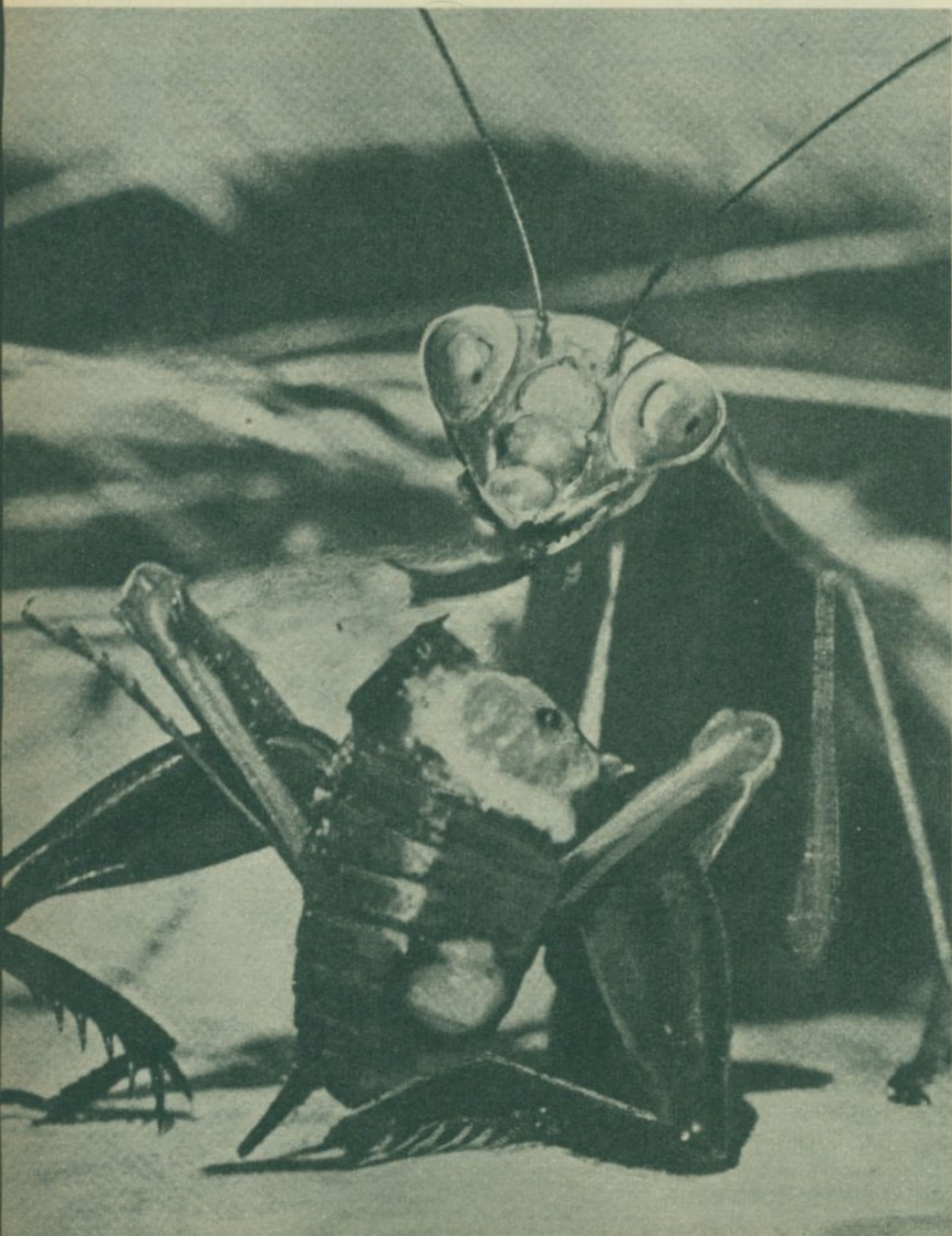
Вероватно би ова ужасна врста инсеката преправила свет да се природа није постарала да неки инсекти и паразити полагају своја јаја у њене кесице. Њихове ларве хране се богомољкиним јајима и тако их уништавају.

Богомољка је једно од ретких живих бића на свету које не гаји никакву „осећања“, ни „друштвена“, ни мартинска, ни супружничка. Она осећа непријатељство према свим и свакоме, па чак и према припадницима своје врсте и рода. С. М.

ЛИЧНА КАРТА БОГОМОЉКЕ

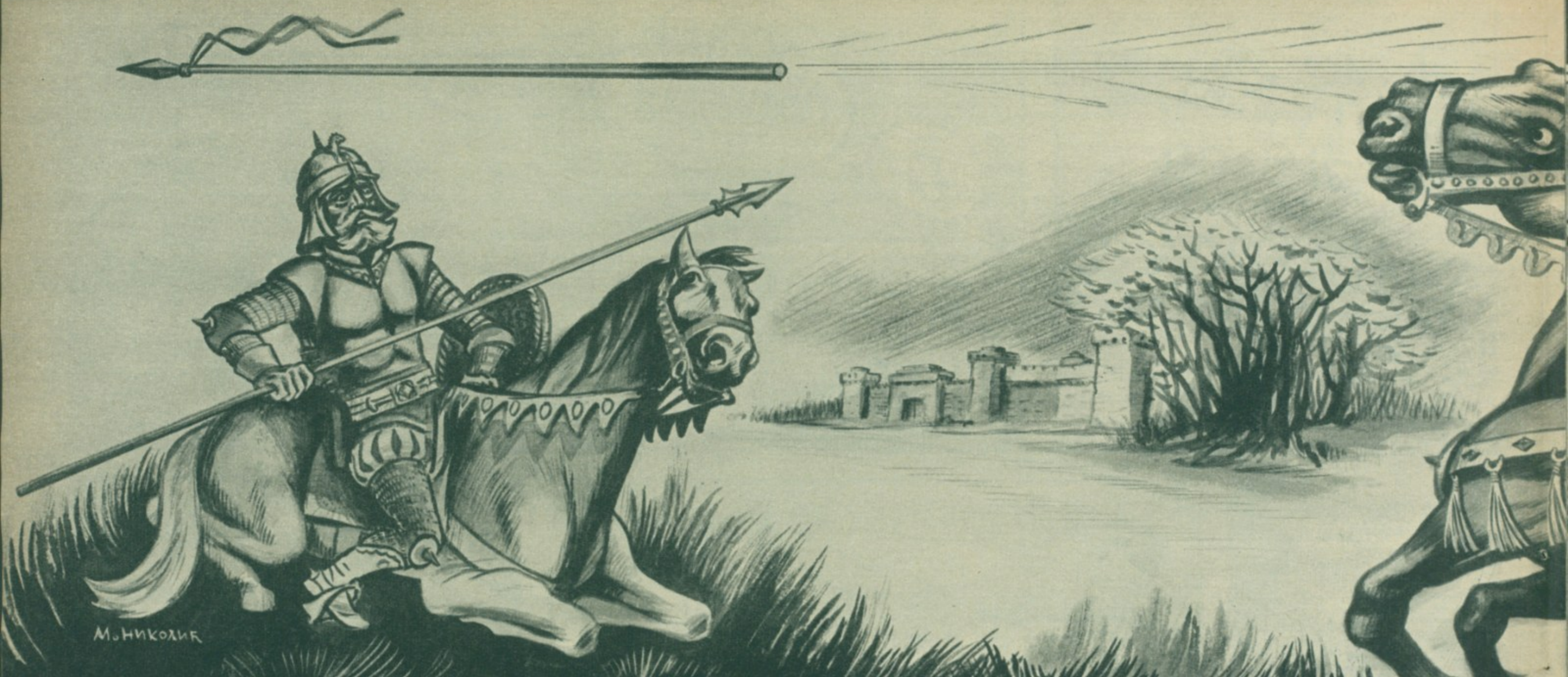
Богомољка је инсект из реда правокрылаца, живи у целом свету, сем у изразито хладним пределима. Код нас се у целој земљи може наћи једна врста која је широко распрострањена а које нема само на високим планинама. Тело јој је дугачко око 10 сантиметара док су у тропским пределима оне много веће. Век живота једне богомољке траје од касног пролећа до јесени. Наше богомољке углавном су зелене или мркожућкасте боје што зависи од околине у којој живи, односно боје свеже или суве траве.

Бум и Бум

JOE MUSIAL

ДОЈЧИНОВА ОСВЕТА

Разбоље се војвода Дојчине у Солуну, граду бијеломе. Боловао за девет година; по Солуну не зна за Дојчина, они мисле да је преминуо.

То се чудо надалеко чуло, чак далеко у земљу арапоку, зачуо је Усо Арапине; чим је чуо, одмах седе ла вранца, право оде ка Солуну граду, те он стиже под Солуну града, под Солуну у поље широко. Усред поља шатор рзапео, од Со-

луна иште заточника да изиђе њему на мејдана, да јуначки мејдан подијеле.

У Солуну не има јунака да изиђе њему на мејдана: Дојчин био, па се разбољео; био Дука, па га боли рука; јест Илија, лудо дете младо: оно боја није ни виђело, а камоли с киме учињило; та ако би, оно и изишло, ал' му не да остарела мајка: — Не, Илија, лудо дете младо, Тебе хоће Арап преварити, те ће ми те луда погубити, оставити самохрану мајку.

ДА БИ ОДБРАНИО ЖЕНИНУ И СЕСТРИНУ ЧАСТ, ИАКО СМРТНО БОЛЕСТАН, ДОЈЧИН ЈЕ ИЗАСАО НА ДВОБОЈ

— Што је, селе, ако бога знадеш? Ал' је вама хљеба нестало, али хљеба, ал' црвена вина? Али, злата, ал' бијела платна: немаш чиме на ћерџефу вести, немаш чиме, ал' немаш по чему?

Проговара Јелица ћевојка:

— О мој брате, болани Дојчине, доста има хљеба бијелога, а још више вина црвенога; доста злата и бијела платна, имам чиме на ћерџефу вести, имам чиме и имам по чему; ал' да видиш и друге невоље! Јест дошао Усо Арапине под Солуну у поље широко, од Солуну иште заточника да изиђе њему на мејдана; у Солуну не има јунака да изиђе њему на мејдана. А кад виђе црни Арапине, он удари порез на Солуну: све на двора по дебела овна, по фуруну љеба бијелога, и по товар црвенике вина и по кондир жежене ракије, и по двадест жутијех дуката, и по једну лијепу ћевојку, ја ћевојку, ја невесту младу. Сав је Солун порез изредно, педак дође на твоје дворе: ти не имаш брата никаквога да саставља порез Арапину, но смо јадне саме састављале, и ми јесмо порез саставиле, ал' га нико одијети нема, јер га Арап при-

ватити неће без Јелице, баш твоје сестрице; а чу ли ме, болестан Дојчине, ја не могу љубит Арапина, чу ли, брате, за живота твога!

НЕВЕРНИ ПОБРАТИМ

Тада рече болани Дојчине:

— Хеј, Солуне, огњем сагорео! Ђе у тебе не има јунака да изиђе Арапу на мејдан, но ми не би умријети с миром.

Па дозива љубу Анђелију:

— Анђелија, моја вјерна љубо, је л' ми јоште у животној доро?

Проговара љуба Анђелија:

— Господару, болестан Дојчине, јесте тебе доро у животу, и добро сам угојила дора.

Тад бесједи болани Дојчине:

— Анђелија, моја вјерна љубо, иди узми дора дебелого, те га води моме по-

братиму, побратиму. Петру поткивачу, да ми кује вересијом дора: хоћу изић Арапу на мејдан, хоћу изић — ако доћи нећу.

Одмах га је љуба послужила, она узе дора дебелого, одведе га Петру поткивачу. Кад је виђе Перо поткивачу, још је њојзи био говорио:

— Снахо моја, танка Анђелија, зар је мене побро преминуо, те ти водиш дора на продају? — Ја говори дилбер Анђелија:

— Мој ћевере, поткивачу Перо, није тебе побро преминуо, но је тебе побро поздравно да му кујеш вересијом дора — да он оде Арапу на мејдан; кад се врати, да ти потков плати.

Проговара поткивачу Перо:

— Анђелија, моја снахо мила, ја не кујем коње вересијом; да ми дадеш твоје очичарне — да их љубим док се побро врати и док мене потковицу плати.

Анђелија љута и проклета, она плану како ватра жива, па одведе некована дора, те доведе болесну Дојчину.

Вели њојзи болани Дојчине:

— Анђелија, моја вјерна љубо, је л' ми побро тора потковао?

ЗАШТО ЈЕЛИЦА ПЛАЧЕ?

Кад то виђе црни Арапине, је јунака у Солуну нема да изиђе њему на мејдана, на Солун је порез ударио; све на двора по дебела овна, по фуруну љеба бијелога, и по товар вина црвенога, и по кондир жежене ракије, и по двадест жутијех дуката, и по једну лијепу ћевојку, ил' ћевојку ил' невесту младу, која но је скоро доведена, доведена, јоште нељубљена.

Сав је Солун порез изредно, педак дође двору Дојчине, али Дојчин никога не има, до имаде љубу вјерницу и Јелицу, своју милу сеју; оне јадне порез састављале, ал' га нико да однесе нема, јер га Арап

приватити неће без Јелице, лијепе ћевојке.

Оне су се јадне узмучиле; диједе Јела брату више главе, рони сузе низ бијело лице, те је брату лице покапала.

Тад се јадан Дојчин рзабрао, па беседи болани Дојчине:

— Двори моји, — огњем сагорели! — а каде ми брже прокапасте? Да ми није умријети с миром.

Проговара Јелица дјевојка:

— О мој брате, болестан Дојчине, нису твоји двори прокапали, но су сузе Јелице сестрице.

Тад говори болестан Дојчине:

Писну Анђа како љута гуја:

— Господару, болани Дојчине, бог убио твога побратима! Он не кује коња вере сијом, но он иште моје очи црне — да их љуби док му потков платиш; ја не могу потковача љубити та, Дојчине, за живота твога!

КОЊ ЈЕ ПРЕПОЗНАО ГОСПОДАРА

Кад то чуо болестан Дојчине, он говори вијерници љуби:

— Анђелија, моја вјерна љубо, оседлај ми дора дебелого, изнеси ми копље убојито.

Па дозивље сестрицу Јелицу:

— О Јелице, моја мила сејо, донеси ми једну крпу платна, утегни ме, селе, од бедара, од бедара до витих ребара, да се моје кости не размину, не размину кости мимо кости.

Хитро су га обје послушале: љуба седла дебела дора та и износи копље убојито, а сеја је доносила платно; утегоше болана Дојчина од бедара до витих ребара, припасаше сабљу аламанку, приведоше дора од мејда-

на, турише га дору на рамена, дадоше му копље убојито.

Познаде га доро од мејдана; па му оде силан поиграват. Окрену га Дојчин низ чаршију; колико му силан подиграва, из каддре иска-

че камење. Ал' говоре солунски трговци:

— Вала богу, вала јединоме! Откако је Дојчин преминуо, није бољи јунак проишао кроз Солуна, града бијелога, ни бољег коња пројашао.

НАСИЛНИК — КУКАВИЦА

Оде Дојчин у поље широко ка шатору црна Арапина. Кад га виђе црни Арапине, од страха је на ноге скочио, па говори црни Арапине:

— Ој Дојчине, да те бог убије! Јоште ли си, море, у животу? Ходи, брате, да пијемо вино, а прођи се кавге и ђавола, цаба тебе порез од Солуна.

ЧИТАЈУ ЛИ СЕ ДАНАС НАРОДНЕ ПЕСМЕ? ОВДЕ ДОНОСИМО ЈЕДНУ ОД НАЈЛЕПШИХ, АЛИ СВАКОМ СТИХУ НИЈЕ ДАТ ПОСЕБАН РЕД ЗБОГ НЕДОСТАТКА ПРОСТОРА. НЕКЕ ТУЂЕ И ТЕЖЕ РАЗУМЉИВЕ РЕЧИ ЗАМЕНИЛИ СМО ПОЗНАТИМА.

Ал, говори болани Дојчине:

—Изић' амо, црни Арапине! Изићи ми на мејдан јуначки, да јуначки мејдан дијелимо, а ласно је пити рујно вино и љубити солунске девојке.

Вели њему црни Арапине:

— Богом брате, војеода Дојчине, ти се прођи кавге и ђавола, но одјаши — да пијемо вино, цаба тебе порез од Солуна и цаба ти солунске девојке; кунем ти се богом истинијем да ти овђе никад доћи нећу.

Кад то виђе болестан Дојчине, ће му Арап изићи че смеје, он нагони дебела дорина на његова бијела шатора, на копљу му шатор претурило. Кад да видиш куда под шатором: под шатором триест девојака, међу њима црни Арапине. Ја кад виђе црни Арапине ће га е' Дојчин оканити неће, он се вати вранцу на рамена а у руку копље убојито; изиђоше у поље широко, наљутнеше коња од мејдана.

Проговара болестан Дојчине:

— Удри, курво, црни Арапине, удри прије да ти жао није!

Баши копље црни Арапине, да удари болани Дојчина, ал' се доро боју научно клече доро до зелене траве: високо га копље претурило те удара у земљицу црну, пола копља у земљу нагнао, а пола се одлонило било.

Кад то виђе црни Арапине, плехи даде, бијежати стаде, право бјежи к бијелу Солуну, а за њиме болани Дојчине.

Таман Арап на врата солунска, а стиже га болани Дојчине, па потегне копље убојито, прикова га Солуну за врата, па повади сабљу аламанку, те Арапу одсијече главу, па на сабљу главу дохитио, Арапове очи извадио; очи зави у танку мара-

му, баши главу у зелену траву. Па он оде тамо уз чаршију.

СМРТ ДОЈЧИНА

Кад је био побратиму своје побратиму Петру потковачу, он дозивље свога побратима:

— Изић', побро, да ти потков платим што си мене коња потковао, потковао вересијом дора.

Проговара Перо потковачу:

—Побратиме, болани Дојчине, нијесам ти дора потковао: ја се, брате, мало нашалио, Анђелија љута и проклета, она плану како ватра жива, па одведе некована дора.

Њему вели болани Дојчине:

— Изић' амо, да ти потков платим.

Он изиће пред свога дучана; ману сабљом болани Дојчине, потковачу одсијече главу, па на сабљи главу дохватио извадио очи потковачу; очи зави у мараму танку, главу баши на мермер-чаршију, право оде двору бијеломе.

Пред двором је дора одсједнуо, па он сједи на мекку постелу па извади очи Арапове, те их баши својој милој сеји:

— Ево, селе, очи Арапове, нека знадеш да их љубит нећеш, селе моја, за живота мога!

Па извади очи потковача, те их даје љуби Анђелији:

— Нај ти, Анђо, очи потковача, нека знадеш да их љубит нећеш, љубо моја, за живота мога!

То изусту, а душу испусти.

ЧИТАЈУ ЛИ СЕ НАРОДНЕ ПЕСМЕ?

Одговорите на ова три питања, исеците купон, налепите на дописницу и пошаљите на адресу „Забавника“, Београд, Македонска 29. Од оних који тачно одговоре извући ће се на срећу добитници. Награде:

ЈЕДАН ТРАНЗИСТОР И ДЕСЕТ КЊИГА

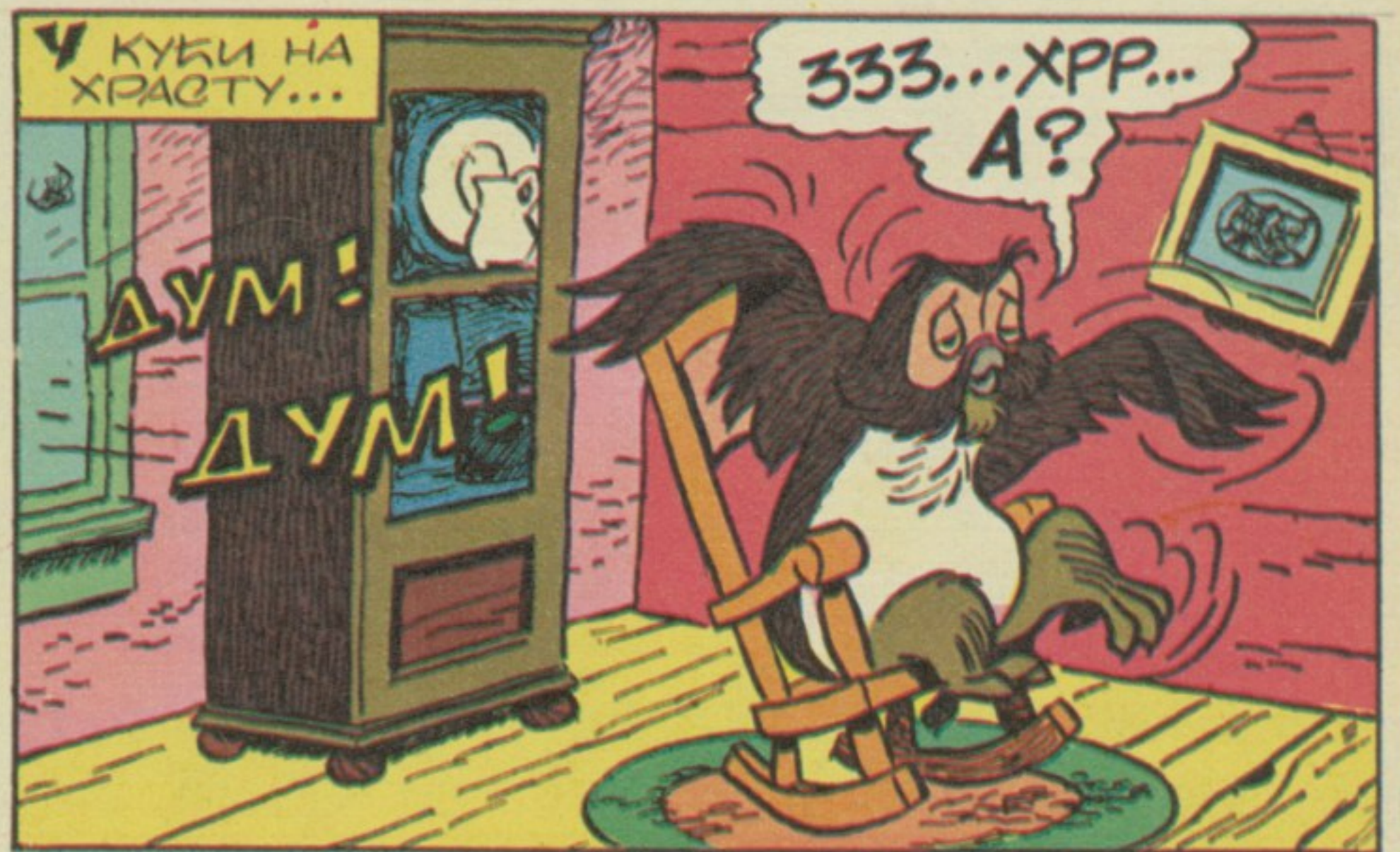
- 1) Име највећег противника Краљевића Марка у једном двобоју.
- 2) Који је јунак у једној народној песми рекао: „Невјера ти сједи уз кољено Испод скута пије ладно вино“.
- 3) Која се народна песма завршава речима: „Рани сина, пак шаљи на војску Србија се умирит' не може!“

ЧИТАЈУ ЛИ СЕ НАРОДНЕ ПЕСМЕ?

НАРОДНИ ЗАБАВНИК

1	Одговор
2	Одговор
3	Одговор
Име и презиме	
Тачна адреса	

WALT DISNEY ВИННИ ПУ И ВЕТРОВИТИ ДАН

1896. ЏЕК ЈЕ С ВОЈСКОМ ОНИХ КОЈЕ ЈЕ ЗАХВАТИЛА ГРОЗНИЦА ЗА ЗЛАТОМ КРЕНУО НА КЛОНДАЈК...

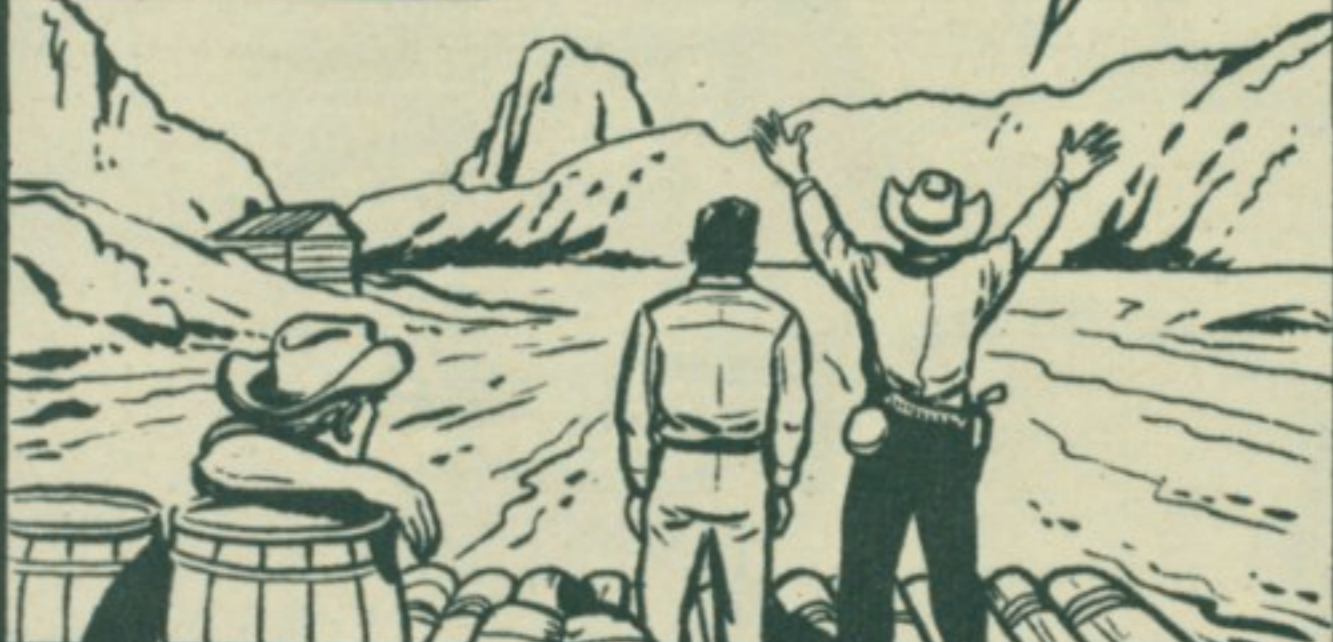
ШУТ ЈЕ БИО ДУГ И ТЕЖАК...

СРЕЊНО, МОМЦИ! МИ ОДУСТАЈЕМО... ИЗДАЛА НАС СНАГА!

УЗ ЈУКОМ СТИГЛИ СУ ДО УШЉА РЕКЕ СТУЈАРТ...

СТИГЛИ СМО! ЧЕКА НАС БОГАТСТВО!

НАСТАНИЛИ СУ СЕ У НЕКОЈ НАПУШТЕНОЈ БРВНАРИ КРАЈ РЕКЕ...

ЈЕДНОГ ДАНА ЏЕК И ЊЕГОВ ПРИЈАТЕЉ ТОМСОН ЗАРИЛИ СУ ЛОПАТЕ У ПЕСАК ПЛИЊАКА...

КАКВА ЈЕ ОВО СВЕТАЦАВА ПРАШИНА?

ЗЛАТО? ЈЕСИ Л' СИГУРАН?

НЕГО! ТРЕБА ОДМАХ ДА ЗАШТИТИМО СВОЈЕ ПРАВО НА ОВАЈ ТЕРЕН!

ЖУРНО СУ СЕ ВРАТИЛИ У ЛОГОР...

ЗЛАТО? ОВО? ПРИВИЉА ВАМ СЕ, ЗЕМЉАЦИ! ОВО ЈЕ ОБИЧАН ЛИСКУН!

ЏЕК СЕ ВРАТИО С КЛОНДАЈКА НЕ НАШАВШИ НИ ГРАМА ЗЛАТА... АЛИ С ГЛАВОМ ПУНОМ УЗБУЊИВИХ ПРИЧАБАЦИО СЕ НА ПИСАЊЕ...

ЈЕДАН ВЕЛИКИ ЛИСТ ПОСЛАО ГА ЈЕ КАО РАТНОГ ДОПИСНИКА У ТРАНСВАЛ. АЛИ, У ЛОНДОНУ ГА ЈЕ ЧЕКАО ТЕЛЕГРАМ...

ПОНИШТИЛИ СУ УГОВОР! ШТА ДА РАДИМ ОВАЕ, БЕЗ НОВЦА?

ЏЕК СЕ НАСТАНИО У ИСТ ЕНДУ, НАЈОЗЛОГЛАШЕНИЈЕМ ДЕЛУ ЛОНДОНА...

КАКО СЕ ЗОВЕШ? НИКАД, ТЕ ОВАЕ НИСМО ВИДЕЛИ!

ЈА САМ ЏЕК, МОРНАР! ИСПИЈМО ЗА НАШЕ ПОЗНАЈСТВО!

ВРАТИВШИ СЕ У АМЕРИКУ НАПИСАО ЈЕ "ЉУДИ ИЗ БЕЗДАНА", ПОТРЕСНУ РЕПОРТАЖУ О ЉУДИМА С ДНА...

ВАША РЕПОРТАЖА ЈЕ ИЗВРСНА! НАДАМ СЕ ДА СТЕ ЗАДОВОЉНИ ХОНОРАРОМ ОД 2000 ДОЛАРА!

ЗАХВАЉУЈУКИ ТОМ ХОНОРАРУ, КУПИО ЈЕ БРОД О КОЈЕМ ЈЕ УВЕК САЊАО...

ЗАР ИМА ЛЕПШЕГ МЕСТА ЗА ПИСАЊЕ И МАШТАЊЕ...

1906. ГОДИНА. ЏЕК ЈЕ СЛАВАН, ОЖЕЊЕН... АЛИ, И ДАЉЕ САЊА О НОВИМ АВАНТУРАМА.

ДРАГА, ШТА МИСЛИШ О ПУТУ ОКО СВЕТА... НАШИМ БРОДОМ?

БИЛО БИ ДИВНО, ЏЕК!

СВРШИЛЕ СЕ

СВЕТУ СТАРИНСКУ ПЈЕСМУ: ЧУВАЈ СЕ СЕЊ
СКЕ РУКЕ!

КЛИКЕРИ

НЕПРИЗНАТ СПОРТ

**Игра кликера
забрањује се
у школама
јер се сматра
да је штетна
за здравље**

ОДУЗИМАМ
КЛИКЕРЕ
САМО АКО СЕ
ЧУЈУ НА
ЧАСУ!

ЉУБОМИР ЖИВАНОВИЋ, НАСТАВНИК МУЗИКЕ
У ОСНОВНОЈ ШКОЛИ „БРАЋА БАРУХ“

Да ли су кликери игра ван закона? Нико их није забранио, али већина учитеља и наставника у основним школама забрањује својим ђацима да играју кликера у школском кругу.

Испред основне школе „Браћа Барух“ у Београду питамо четворицу дечака ко ји управо започињу нову партију кликера каква је ситуација у њиховој школи?

НЕКИ ВРАТЕ НЕКИ НЕ

— Овде нам нико неће узети кликере — каже Драган Смуђа, ученик IV разреда — али на часу, за време наставе, ако кликери испадну из џепа, или их учитељ „чује“ у нашем џепу, збогом моји кликери.

— Да ли вам их врате на крају часа? — питамо.

— То зависи од наставника и учитеља — објашњава његов колега Власта Огњановић. — Неки врате, а не-

И ОД
ФУДБАЛА
СЕ ПРЛАЈУ
РУКЕ
А НИЈЕ
ЗАБРАЊЕН!

МИЛЕВА СИБИЋ, УЧИТЕЉ-ВАСПИТАЧ, У ОСНОВНОЈ ШКОЛИ „ПРВА ПРОЛЕТЕРСКА БРИГАДА“

Радовић-Немиша — брзо повратиш кликере.

Ушли смо у основну школу „Браћа Барух“ да чујемо шта о томе мисли друга страна — наставници и учитељи.

— Да, ја редовно одузимам кликере на мом часу — каже Љубомир Живановић, наставник музике. — Молим вас, ја предајем музику и свакако не могу дозволити да ми за време часа чангрљају кликери. Одузем кликере због дисциплине, а враћам их на крају часа или на крају школске године. За виси од случаја. Ако некоме одузимам кликере по ко зна који пут, онда му их вратим тек на крају године.

Милош Јовановић, професор енглеског језика, има другачије мишљење о кликерима:

— Као основац изнад свега сам волео да играм кликере и због тога их и не о-

ВАЖНО
ЈЕ ПОСЛЕ
ИГРЕ
ДОБРО
ОПРАТИ
РУКЕ!

МИЛОШ ЈОВАНОВИЋ, ПРОФЕСОР ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА
У ОСНОВНОЈ ШКОЛИ „БРАЋА БАРУХ“

дузимам својим ђацима. Разуме се да не дозвољавам неред за време часа, али не одузимам кликере. Чујем да је кликерање забрањено због хигијенских разлога. Деца испрљају руке играјући кликере. Боље је деци објаснити да после кликера треба опрати руке него им забранити да се играју.

И ЛОПТА СЕ КОТРЉА

У основној школи „Прва пролетерска бригада“, Милева Сибић, учитељ-васпитач, каже:

— Наша деца и немају где

да играју кликере јер је двориште школе бетонирано, а око школе нема неког пољанчета где би могли да се играју. Кликери су забрањени само због хигијене и дисциплине, али мени је на пример и фудбал исто толико нехигијенски. И лопта се котрља по земљи па је деца узимају у руке. А тек каква се прашина дигне!

Мира Чубрило, наставник историје у основној школи

КЛИ-
КЕРЕ
ОДУЗИ-
МАМ!

МИРА ЧУБРИЛО, НАСТАВНИК ИСТОРИЈЕ У ОСНОВНОЈ ШКОЛИ „ОСЛОБОДИОЦИ БЕОГРАДА“

„Ослободиоци Београда“, била је сасвим одређена:

— Већ годинама је забрањено играње кликера због хигијенских и дисциплинских разлога. И то је сасвим на месту. Кликере одузимамо и враћамо или на крају часа или на крају школске године.

Као што видите, кликери су изгледа ван закона!

Вероватно због строгости према кликерима, ова је игра остала непризната и није се претворила у спорт. Можда би се неки настав-

ник физичког образовања аматерски прихватио посла да јој напише правила. А ако би покушао да организује и такмичење кликераша нека се јави „Забавнику“.

На 30. страни објављујемо правила игре кликера, али то нису званична правила већ само опис како се кликери играју у неким крајевима Београда. У другим деловима Београда или у Земуну вероватно важе другачија правила. Дакле, ова материја очекује свога znalца да је среди.

Д. Т.

КАКО СЕ ПРАВИ МОДЕРАН ПУТ

Приказујемо вам најсавременије машине за прављење путева. Познато је да степен цивилизације једног народа зависи и од саобраћајне мреже коју је тај народ успео да изгради и на тај начин повеже све своје крајеве и места. Чувени су путеви које су стари Римљани направили у свом огромном царству, без модерних оруђа и машина којима располаже савремена техника. Многи од тих друмова постоје и дан-данас.

Радови на прављењу једног пута тешки су и сложени а када је још земљиште неравно и брежуљкасто онда уз уобичајене радове земља мора и да се копа и насипа, да би се изравнали различити нивои. У том случају, зависно од самог терена, пут се прави у усеку или насипу, морају да се граде потпорни зидови, мостови и копају галерије.

За сада ћемо се задржати на радовима потребним за праћење пута на обичном равном терену. Ти радови су већ увелико механизовани и одвијају се у етапама које морају да буду савршено усклађене, да теку одређеним редом без застоја и грешака у извођењу или припремању смеша јер би се иначе пореметио ланчани систем рада свих машина. Ако се све одвија како треба, једна екипа може да „асфалтира“ 40 метара пута за један

час. Такав пут, широк најмање 25 метара, може десет година да издржи најтежи саобраћај и разне временске непогоде.

Фазе израде таквог пута обележене су на слици бројевима:

1. ПЛУГ-РАВЊАЧА својим тешким ралом изравнава терен по коме ће ићи пут.

2. ТЕШКИ ВАЉАК набија земљиште. У овој фази већ постоји „пут“ од набијене земље који би, међутим, брзо пропао уколико би остао у таквом стању.

3. ДРОБИЛИЦА ЗА ПРИПРЕМАЊЕ ТУЦАНИКА дробити камен и припрема материјал за подлогу пута. Неко би могао да запита због чега се за подлогу не употребљава шљунак који се готов налази у природи. Због тога што је дробљени камен правилнијих површина и ивица и комади много боље прилањају један уз други.

4. КАМИОНИ С ПОКРЕТНИМ ДЕЛОМ ЗА ТЕРЕТ служе за пренос туцаника до посипача.

5. ПОСИПАЧ посипа и равномерно простира туцаник по будућем путу.

6. ВАЉАК набија и изравнава слојеве туцаника и формира грубу површину пута.

7. АУТОМОБИЛ ПОСИПАЧ врши разне радње: помоћу нарочитог ваљка с чет-

кицама глача, мете и лере ову грубу површину пута. Затим кроз прскалицу прска пут врућом течном смесом катрана или битумена. Та смеса продира у туцаник и кад се стврдне везује поједине комаде камена у чврсту целину. Тако се на површини пута ствара јака јединствена маса али која је истовремено и довољно пластична. Захваљујући баш тој особини она ће моћи да издржи веома велике терете а да при том не испуца или се распадне. Тако је припремљен „носећи“ део пута.

Сада је на реду покривач или застор чији је задатак да штити трубу носећу површину. Тај део пута ће се највише кварити и трошити од употребе. Застор је најчешће од бетона или од смесе на бази битумена или асфалта. Материјал се припрема помоћу разних машина:

8. ЕЛЕВАТОР (ДИЗАЛИЦА) ЗА ТУЦАНИК.

9. СУШИЛИЦЕ.

10. РЕШЕТА И МРЕЖЕ за дозирање

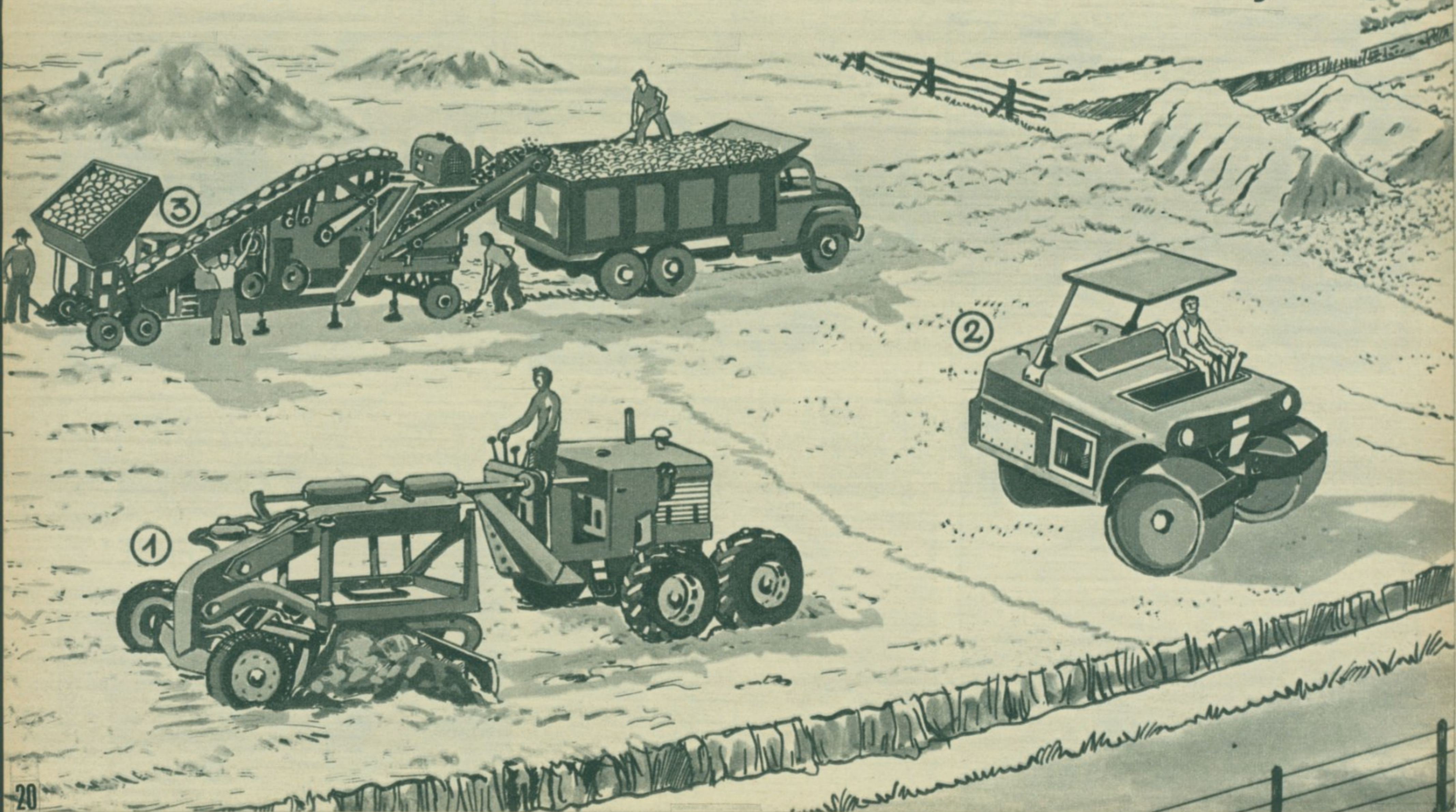
11. МЕШАЛИЦЕ.

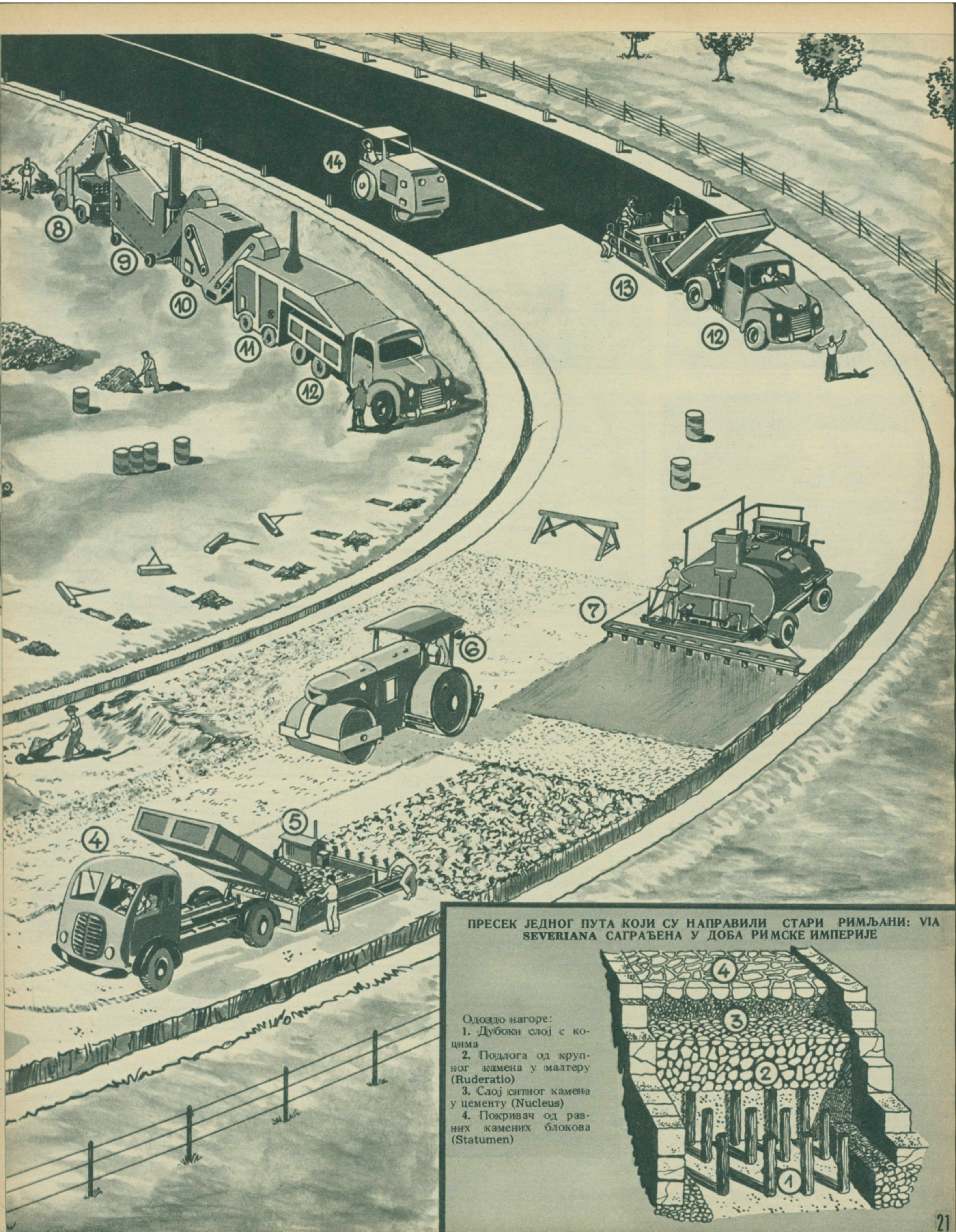
12. нарочити КАМИОНИ служе за пренос смесе.

13. ФИНИШЕРКА распростира и глача смолу.

14. ЛАКИ ВАЉАК даје путу последњи „гланц“.

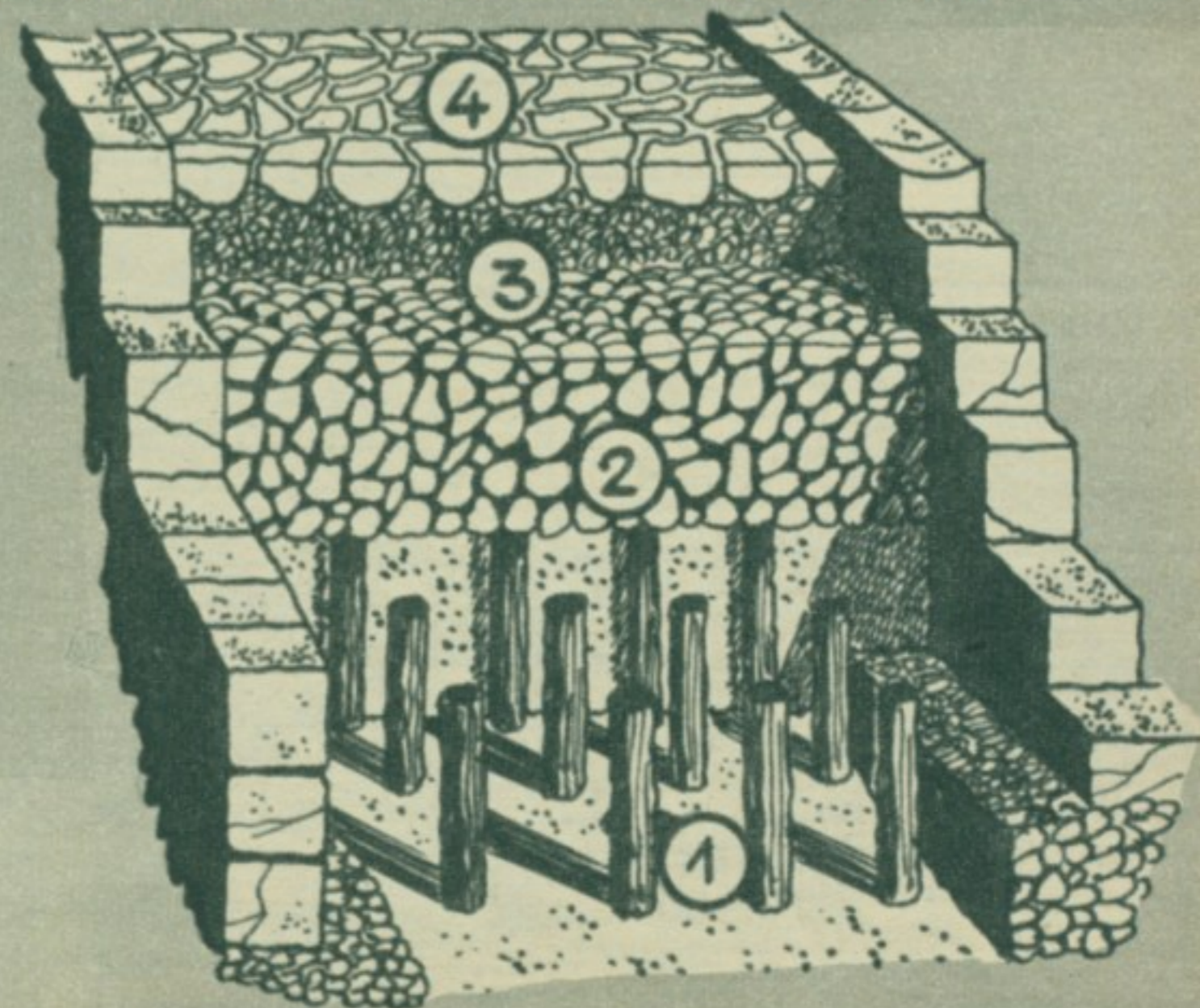
И ПУТ ЈЕ СПРЕМАН ДА ПРИМИ САОБРАЋАЈ!

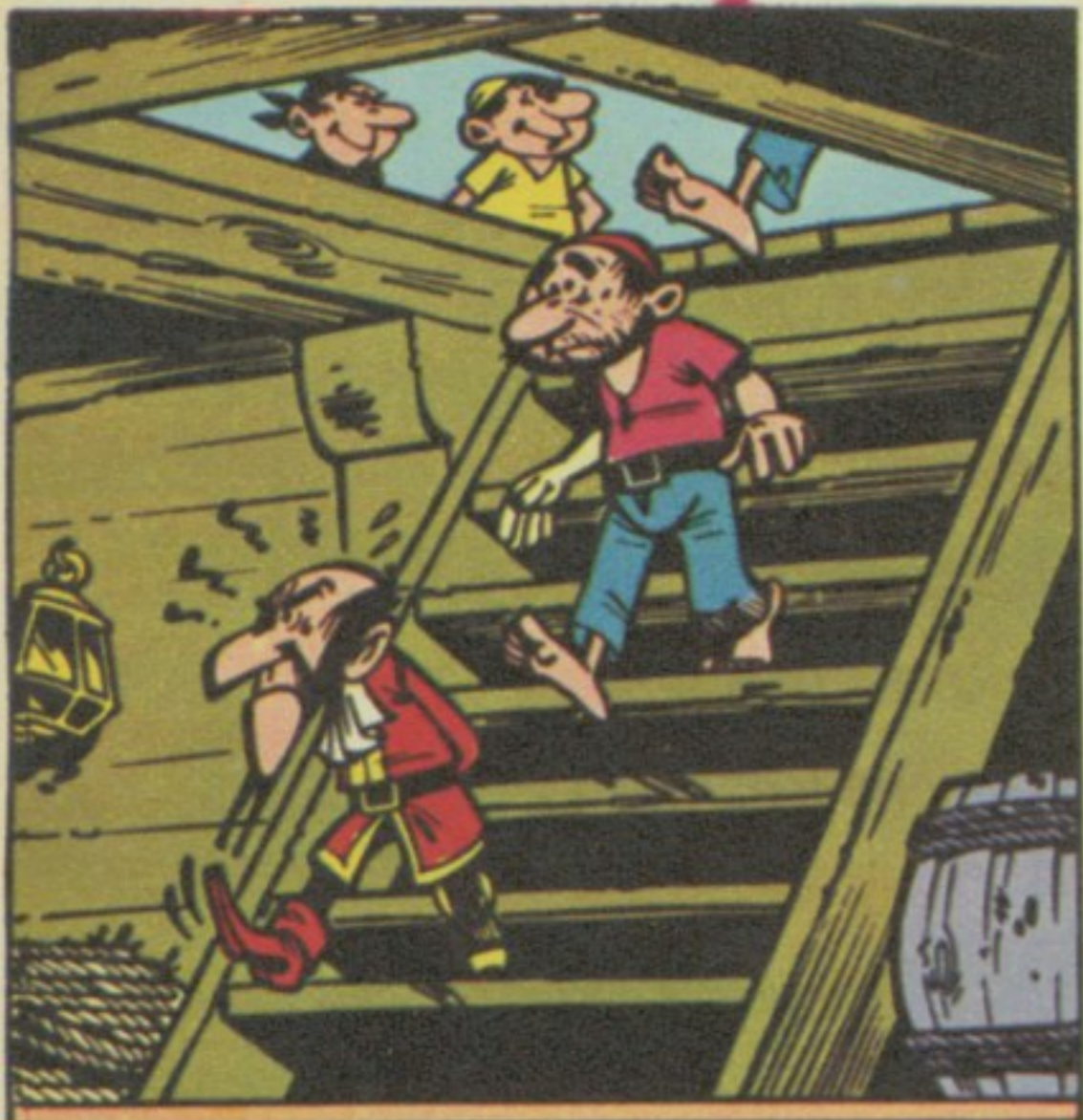
ПРЕСЕК ЈЕДНОГ ПУТА КОЈИ СУ НАПРАВИЛИ СТАРИ РИМЉАНИ: VIA SEVERIANA САГРАЂЕНА У ДОБА РИМСКЕ ИМПЕРИЈЕ

- Одоздо нагоре:
1. Дубоки слој с коцима
  2. Подлога од крупног камена у малтеру (Ruderatio)
  3. Слој ситног камена у цементу (Nucleus)
  4. Покривач од равних камених блокова (Statumen)

ОСТРВО С БЛАГОМ

ТЕКСТ: А. РЕЗМОНД
ЦРТА: М. РЕМАКЛ

ОРДЕН ЗА КОКЕНА

ЗА ВРЕМЕ II СВЕТСКОГ РАТА ЈЕДАН АВИОН БРИТАНСКОГ ВАЗДУХОПЛОВСТВА СРУШИО СЕ У МОРЕ. ЈЕДИНУ НАДУ У СПАС ПОСАДА ЈЕ ВИДЕЛА У ГОЛУБУ — ПИСМОНОШИ

Све се догодило веома неочекивано. Чуо се прасак, из левог мотора избио је дим па затим и пламен. Брзином од 300 километара Клифов авион се сурвао у таласе.

Све је било тихо. Клиф је осетио како му се вода пење уз ноге. Тад спази пред собом гумени чамац у коме су се већ налазила његова два митраљесца. Он заплива према њима и тад примети десно од себе и Мак Доналда. Неким чудом сви су били остали живи, чак и неповређени.

Очајан положај

Били су запрепашћени. За што се авион срушио? Од непријатеља ни трага. Да није мотор сам експлодирао?

Клиф у том тренутку спази да Ван држи у руци два кавеза с голубовима.

— И ти си то понео?

— Чуо сам „банг“, осетио да падамо — одговори Ван. — Успео сам да пошаљем СОС, значи сам и наш положај, зграбио оба кавеза и припремио се за најгоре. Вода ме понела и ја сам запливао поред авиона. У руци сам држао кавезе, али се један разбио и сад је празан. Мора да се јадник удавио.

Клиф задивљено погледа Вана. Каква присебност!

Њихов положај био је очајан. Море је, истина, било мирно, али је зато температура пала испод нуле. Ускоро поче и снег. Голуб им је био једина нада.

При узлетању понели су два голуба: Кокена и Такена. Један од њих се удавио, па су зато сада при пуштању другог морали бити веома обазриви. Клиф запита Вана:

— Који је овај: Кокен или Такен?

— Такен.

— Ходи, Такен, — позва га Клиф — ево, пружа ти се прилика да се прославиш.

Пронађоше комадић оловке и парче папира и Мак Доналд убележи приближни положај, сави извештај у чауру коју углави у прстен на десној ноzi. Прибележише његов број и пустише га.

— Колико ли му времена треба? — упита Тесне.

— Он лети 70 километара на час — одговори Мак Доналд — а користиће и повољан ветар. Требаће му бар четири часа.

Почело је да се смркава. Клиф се присети: писмоноше не лете ноћу. Предали су се судбини.

Авион је нестао

Пет апарата „бафор“ из Клифове ескадриле вратило се у Ланшар између шест и пола осам. У осам часова сви су већ изгубили наду да ће се Клиф вратити. И „бафор“ 11 из ескадриле 42 регистрован је као изгубљен.

Међутим, сутрадан на једној малој фарми у Бранти Фери, 40 километара северно од Ланшара, шумар Леи Рос, одушевљен члан Националне голубарске службе, прегледајући свој голубарник у углу је спазио једног потпуно исцрпљеног голуба. Кад је мало боље загледао, препознао је једног од својих голубова. Али, разочарао се нашавши празан прстен. Судећи по исцрпљености, превалио је добар пут. Врати се у кућу и узе слушалицу. Минут касније с другог краја жице јави се контролор Даншара.

Нема поруке

— Овде Рос, Бранте. Један од мојих голубова приспео је јутрос, сав умазан мазутом. То је један од оних које сам вам уступио. Број 1038. Никаквог извештаја, на жалост.

Контролора нешто жацну. Он погледа списак. Број 1038. То је био један од Клифових голубова.

— Колико је превалио? — упита контролор.

— Па, мислим око 150 км, ако не и више.

— Хвала ти, учртаћемо круг око Бранта Фериа и по чети трагање.

Један час касније извијачки авиони су најпажљивије „прочешљавали“ целу зону. На крају — ништа.

— Готови су, значи — рече жалосно официјер навига-

тор. — Само је голубу пошло за руком да се извуче. Где ли се само толико умазао мазутом? — питао је официјер.

— На олупини авиона — рече неко.

— Не верујем. А танкери... — узвикну официјер. — Претпоставите да су пустили голуба из чамца и да је он предвече слетео на какав танкер. То је удвостручило трајање његовог лета... Један сат синоћ и један сат јутрос. Можда су они даље но што ми мислимо... Како да то сазнамо? — Позвао је пловидбену контролу из Росајта.

— Да није који од ваших бродова танкера пловно синоћ на север?

— Јесте... шта желите да сазнамо? Његов јутрашњи положај.— Наста кратка пауза. — Ево: 56,25 северно, 02,05 западно. —

— Хвала.

Контролор и навигатор сјурише се у одељење карата. Пред зору танкер се заиста

налазио источно од Бранти Ферма, у средини круга који су извијачи безуспешно претражили.

Уто им је командир станице предао извештај који је ухватила радио-станица: кратак СОС, примљен јуче у 16,35. Можда је са Клифовог апарата? Сад је одређено приближно време пуштања голуба. Поново су кренули у трагање.

Велико изненађење

Тог јутра у 11,45 часова један „хадзон“ из извијачке групе прихватио је Клифову посаду, који су се потпуно исцрпљени приближавали Шкотској. Чамац се налазио тачно на месту које је одредио навигатор из Ланшара. Клиф и његови другови били су промрзли и не би издржали још једну ноћ.

По даласку у Ланшар са-

чекали су их командант, контролор, навигатор и Рос. Рекли су им да за свој спас дугују голубу.

— Зашто нисте ставили у цевчицу какву поруку? — запита командант.

— Ставили смо једну, — рече Клиф — зар је Такен није више имао?

— Не, рече контролор.

— А Кокен?

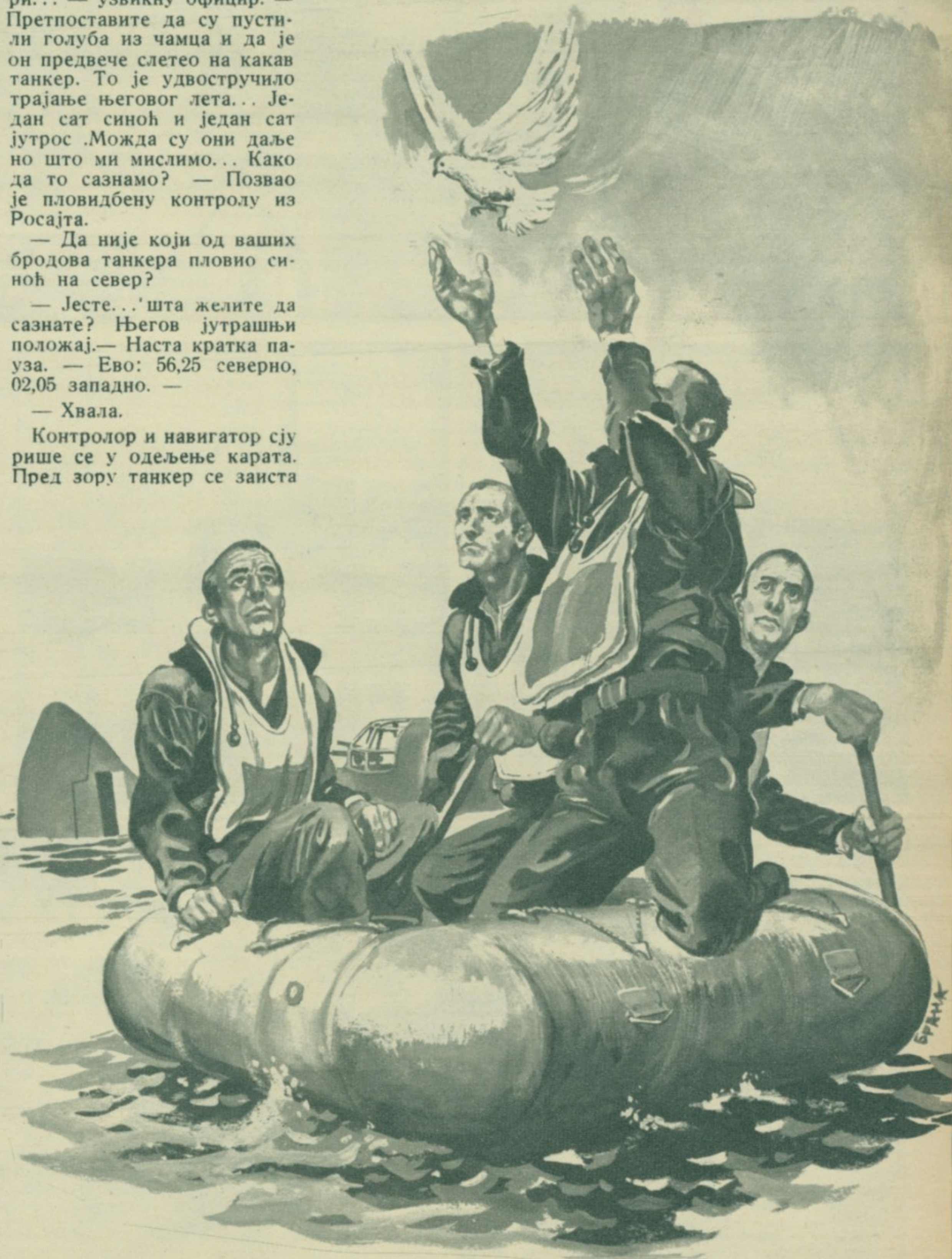
— Бојим се да га више не ћемо видети — рече Клиф. Он се удавио.

Рос подиже голуба кога је држао у руци.

— Удавио? — рече он. — Е, па лепо, мора да је ипак испливао. Јер, ово је Кокен, а Такен се није вратио.

Голуб Кокен, носилац прве награде на Националном курсу 1940. године добио је за овај подвиг ратни крст за животиње и живео је још једанаест и по година. Угинуо је августа 1953. године а потом је препариран и предат Музеју у Дандиу.

Ралф Паркер

САД ЈЕ СВЕ ЗАВИСИЛО ОД ТОГА ХОЋЕ ЛИ ГОЛУБ УСПЕТИ ДА СТИГНЕ ДО ОБАЛЕ
И ДОВЕСТИ ПОМОЋ

НА БРОДУ СУ ОЧЕКИВАЛИ ДОЛАЗАК ХЕЛИКОПТЕРА... АЛИ НЕ ЏОНИЈЕВОГ.

НЕ РАЗУМЕМ ТЕ, ПРИЈАТЕЉУ! ПРВО СИ МЕ ПОЗДРАВИО ДОБРОДОШЛИЦОМ А САД МЕ ГЛЕДАШ КАО ТРИНАЕСТОГ, ГОСТА ЗА СТОЛОМ!

У ОВАКВОЈ ОЛУЖИ СВИ ХЕЛИКОПТЕРИ ИЗГЛЕДАЈУ ИСТИ! АЛИ, ТВОЈ НИЈЕ ОНАЈ КОЈИ СМО ОЧЕКИВАЛИ!

НАПРЕД! ГАЗДА ЋЕ ХТЕТИ ДА ЗНА ОТКУД ТИ ОВДЕ!

ЕВО ПИЛОТА, МИСЛИМ! САМО ОН НИЈЕ ОНАЈ КОГА СМО УНАЈМИЛИ! СТИГАО ЈЕ ХЕЛИКОПТЕРОМ!

ШТА САД ТО ЗНАЧИ?

НАШ ХЕЛИКОПТЕР ЈЕ ТРЕБАЛО ДА СТИГНЕ... АЛИ СМО С ЊИМ ИЗГУБИЛИ РАДИО-ВЕЗУ! КАКВУ ТО ИГРУ ВИ ИГРАТЕ, МИСТЕР?

НИКАКВУ, МИС! ЗАХВАТИО МЕ ЈЕ УРАГАН И ОДНЕО ДАЛЕКО ОД ОБАЛЕ!

ПРИЧА ЗА МАЛУ ДЕЦУ! УБЕЂЕНА САМ ДА ВАС ШАЊЕ СЕМ СИНГАПУРАЦ...

... ДА МИ СМРСИТЕ КОНЦЕ!

ВИ ОД ЈЕДНОСТАВНЕ СТВАРИ ПРАВИТЕ КОМПЛИКОВАНУ! ВЕРУЈТЕ, ЖАО МИ ЈЕ ШТО САМ СЕ СПУСТИО НА ВАШ БРОД...

... АЛИ ЧИМ ВЕТАР СТАНЕ И ЈА ОПРАВИМ СВОЈ ХЕЛИКОПТЕР... ОДЛЕТЕЋУ!

ДА ГА ЈА...

НЕ, ЈА ГА ПРЕУЗИМАМ НА СЕБЕ! МОЖДА ЋЕ КАД ВИДИ ОНО ШТО ЈЕ ДОШАО ДА УНИШТИ СХВАТИТИ КАКО РАДИ ЗА ПОГРЕШНУ СТРАНКУ!

ЖЕЛИТЕ ЛИ И ДА ЈЕ ДА ЗАТВОРИТЕ ЈЕДИНУ КОЦКАРНИЦУ У СТИЛУ ДИВЉЕГ ЗАПАДА НА ДАЛЕКОМ ИСТОКУ?

ВЕК НАС СЕ 12 УБАЦИЛО У МЕ-
БУНАРОДНИ СА-
ВЕТ! УСКРОРО ЋЕ
ЉУДСКА РАСА
ПРЕСТАТИ ДА
ПОСТОЈИ...

КОРГАН И ТРЕВЕРС ВРАТИ-
ЛИ СУ СЕ СВОМ ВОЗИЛУ...

ЗНАМИ, ТЕБЕ
СУ ОСУДИЛИ ЗБОГ
УБИСТВА
ФИЛИПСА?

ДА! И НИКО
НИЈЕ ПОВЕРОВАО
МОЈОЈ ПРИЧИ!

ДАКЛЕ, АКО
ДОКАЖЕМО ТВО-
ЈУ НЕВИНОСТ И
ДА КУ БИТИ ОСЛО-
БОЂЕН! ЗНАМИ
ТРЕБА ОТКРИТИ
ТУ АВАНЕСТО-
РИЈУ!

КАКО? КАД
НАС ЈУРЕ ПО
ЦЕЛОЈ
ЗЕМЉИ...

ОНДА НАМ
ЈЕДИНО ОСТАЈЕ
ДА ИДЕМО НА
ЈУПИТЕР!

ЈЕСИ
ЛИ ЛУД?
КАКО?

ПОЛ ЈЕ ИЗНЕО СВОЈ
ПЛАН...

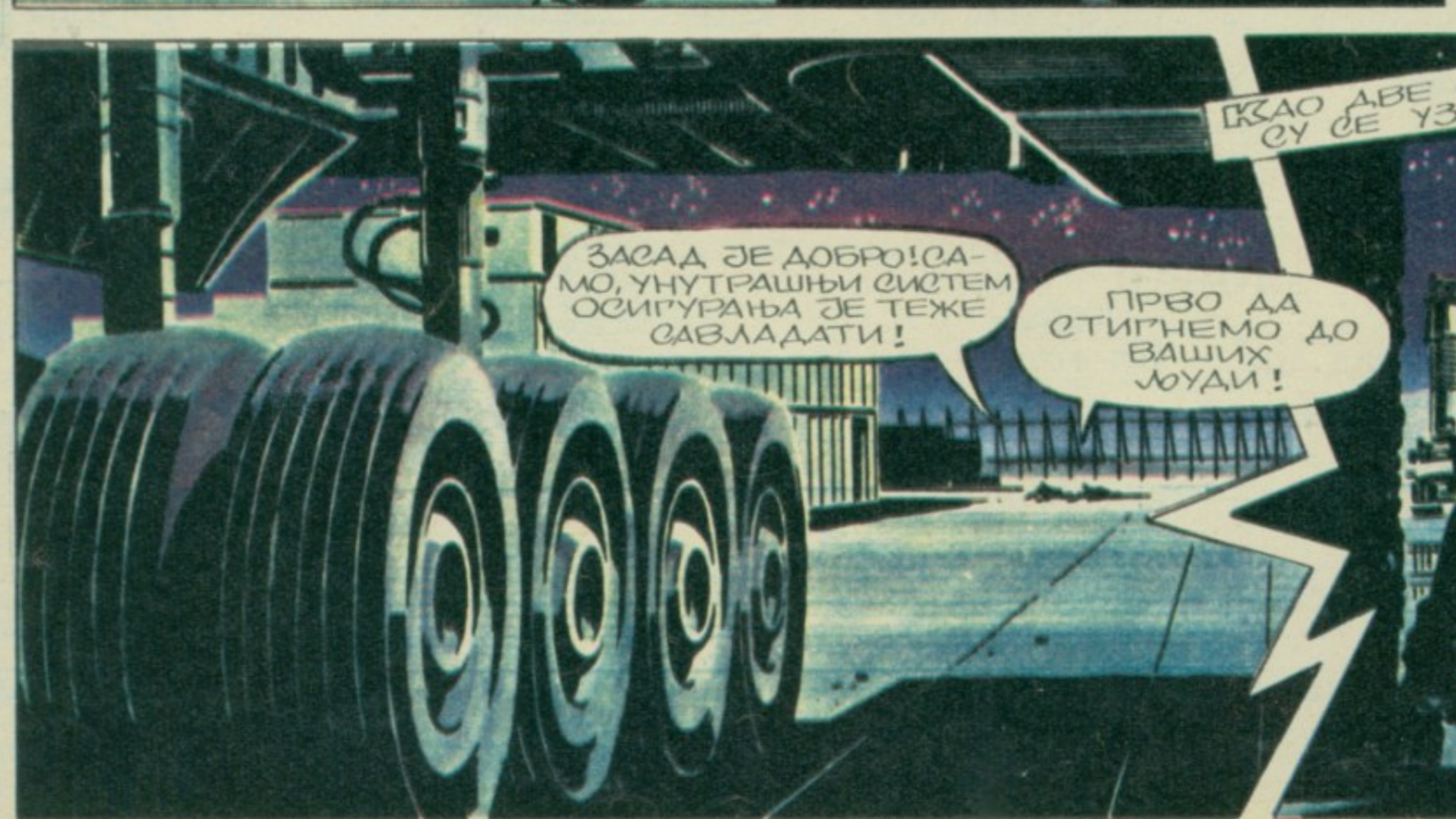
ПРОСТО! АКО
ЈЕ МОЈА ПОСАДА
ЈОШ УЗ МЕНЕ...
УКРАШЕМО
НУЛА Х!

КАДА ЈЕ ПАЛА НОЋ... ДВЕ ОСОБЕ ПРИБЛИ-
ЖИЛЕ СУ СЕ КОСМО-
ДРОМУ...

ДОДАЈ МИ
ЛАСЕР-ЗРАК
ЗА ТОПЉЕЊЕ
МЕТАЛА!

ЕВО!

ЗАСАД ЈЕ ДОБРО! СА-
МО, УНУТРАШЊИ СИСТЕМ
ОСИГУРАЊА ЈЕ ТЕЖЕ
САВЛАДАТИ!

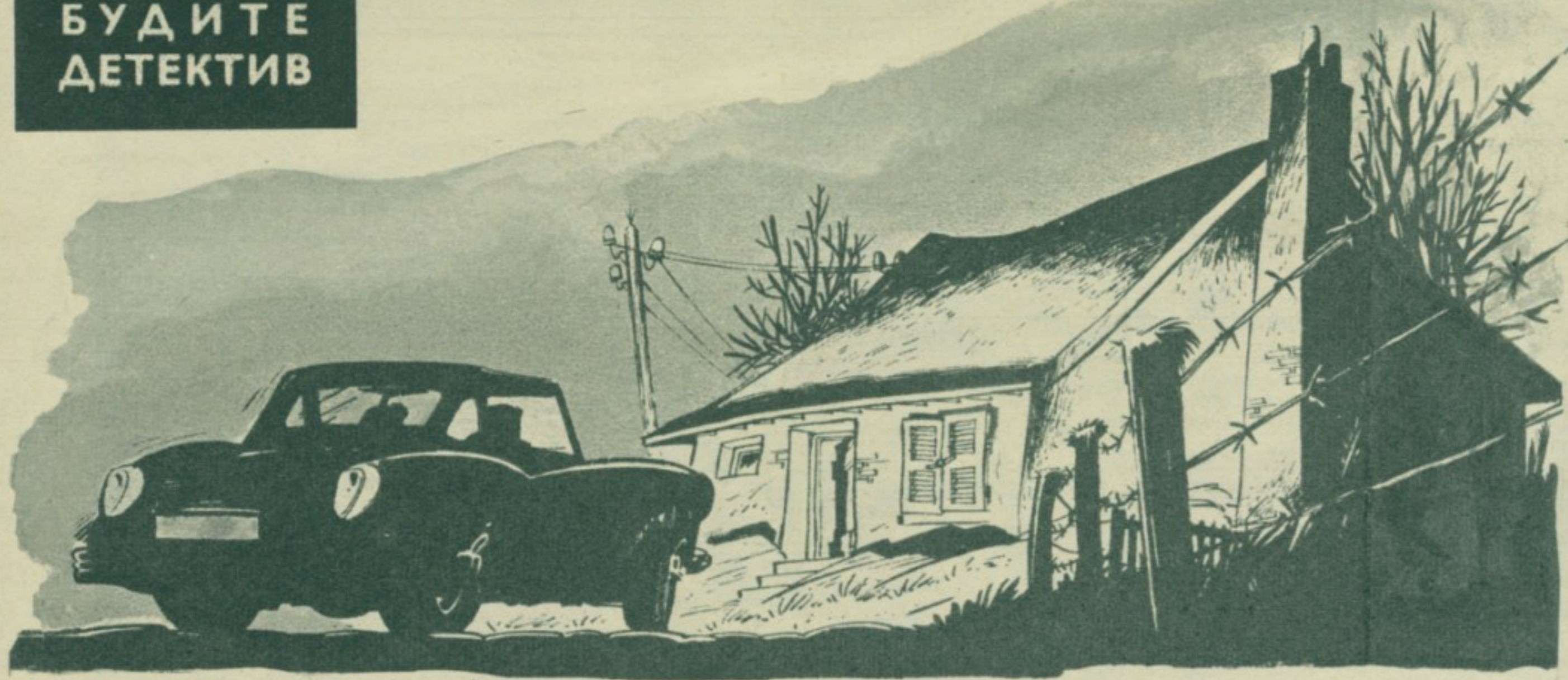
ПРВО ДА
СТИГНЕМО ДО
ВАШИХ
ЉУДИ!

КАО ДВЕ СЕНКЕ ШУЊАЛИ
СУ СЕ УЗА ЗИДОВЕ...

СТОЈ!!!
РУКЕ У
ВИС!

**БУДИТЕ
ДЕТЕКТИВ**

УКЛЕТА КУЋА

Враћали смо се колима из једног мањег места где смо без успеха покушали да расветлимо један случај. Комесар Бурдон је седео поред мене, замишљен, непрекидно пушећи на лулу. Пут је био мрачан и пуст.

Изненада, он се тргну и руком показа десно на једну усамљену кућу чија су врата била широм отворена. Та отворена врата су му изгледала чудно јер су сви капци на кући били затворени и кућа је изгледала аветињски пуста.

Стали смо. Бурдон пође да обиђе зграду, а ја уђох у мрачан ходник. Упалих шибицу. Изненада, шчепаше ме две руке. Крикних од страха и падох. Очекивао сам да се нападач нагне да би ме поново ударио. То се и десило и ја га брзо ударих у браду тако да је одскочио и пао.

У том тренутку цевна лампа га осветли. Бурдон је држао револвер.

— Руке увис!

Непознати поче полако да се диже. Био је то човек педесетих година, доста снажан, у сомотском оделу.

— Опростите... мислио сам да сте ви убица...

— Убица! А ко је убијен и ко сте ви? Шта ћете овде?

— Зовем се Лик Бажар, имам фарму километар одавде. Пролазећи поред ове куће приметио сам да су врата отворена... То ме је зачудило јер старица никад није излазила, нити отварала.

— Која старица?

— Госпођица Сертриер. Она је, знате, била мало чудна. Живела је сама и поред великог богатства које је поседовала.

— Значи, она је мртва? — упита комесар Бурдон.

— Да... Ја сам је затекао у њеној соби без знака живота

Ушли смо у собу коју је осветљавао стари лустер, сав у дроњцима. Врата су била потпуно облепљена термобандом све до пода, тако да су се тешко затварала. Про-

зори су били тако рећи херметички замандаљени. На кревету је лежала стара жена. Мртва. Соба је била у страшном нереду. Фиоке су биле извучене а на столу је лежала отворена кутија од накита. Празна.

— Господине Бажар, да ли сте и ви стигли баш кад смо ми улазили у кућу? — упита комесар.

— Да, нешто пре тога открио сам једну старицу. Чим сам чуо шум мотора изишао сам, затварајући врата за собом и спустио се у ходник. Веровао сам да је убица још у кући.

Сад сам ја поставио питање:

— Да ли је светлост била упаљена кад сте ви ушли у собу?

— Да — одговори Бажар — и то је био траг који ме је довео до собе. Кад сам се нашао у мрачном ходнику, приметио сам траку светлости испод затворених врата.

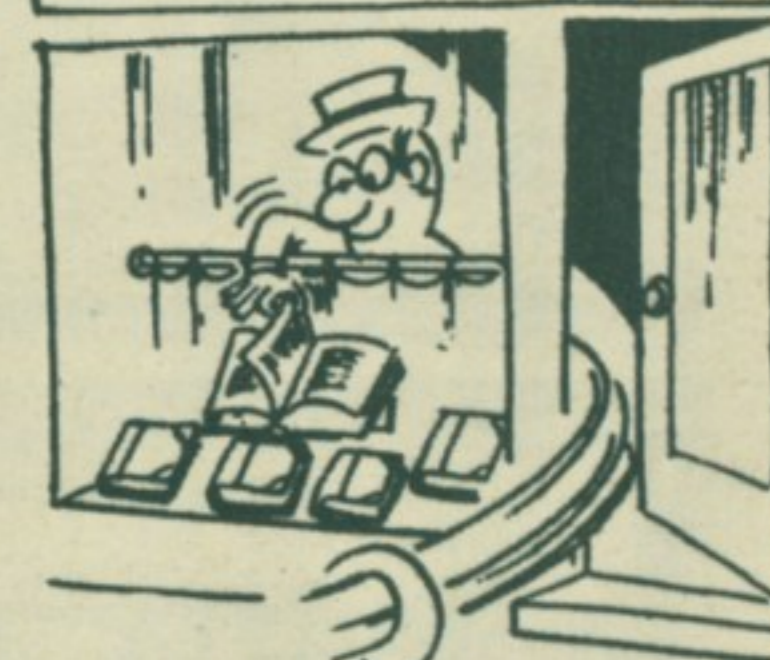
— Ја се онда окретох комесару:

— Кривац је пред вама, Бурдоне. Он је украо накит и убио старицу.

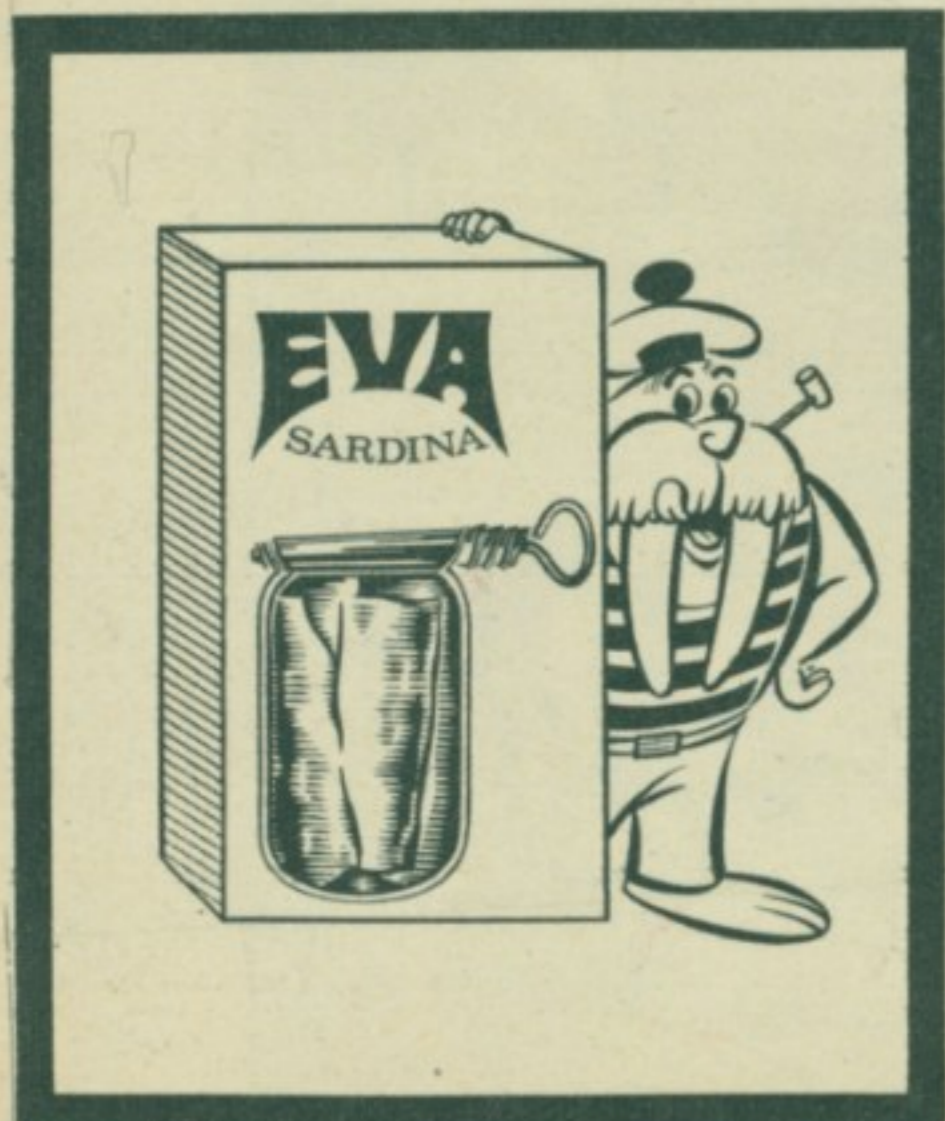
Драги читаоци, бацам вам рукавицу. Шта је издало Бажара и показало да је он лопов и убица?

(Решење на 31. страни)

* ХУМОР *

БЕЗ РЕЧИ

Песма недеље

Ове недеље у такмичењу за најбољу песму учествовало је 85 младих песника. Тема је, као што се сећате, била слободна. Жири је одлучио да овог пута награди једну шаљиву песму Влада Делића из Сарајева. Он

нам је послао своја три рада, три шаљиве песме, од којих смо се ипак одлучили за „Ловца“. Идући пут напишите песму ВОЛИМ. Тема је широка јер — свако има нешто што воли срећно!

ЛОВАЦ

— Ловче драги, сад ми право нешто кажи,
Шта си уловио:
Пужа на бијегу,
Сома на снијегу,
Крзно од комарца,
Кљун од дивљега јарца,
Рогове од сове,

Од голуба кљове,
Перје од срндаћа,
Бумбара без гаћа,
Крило од јазавца,
Зебу ил' балавца?

Владо Делић

Тузланска 23, Сарајево

**ЈЕДНА
АЛИ ВРЕДНА**

КО ЈЕДЕ САМ, ЦРКАВА САМ.

(Италијанска пословица)

КАПЕТАН Кејт

ПРИПАЗИЊЕМО МИ!
НЕРЕШ ДОБРО ПРОЏИ
АКО НАСТАВИШ СТОПАМА
СВОГ УЈАКА!

ОНИ СУ СУЈЕВЕРНИ... А ОВДЕ СУ СЕ ЗАИСТА ДОГАЂАЛЕ СУДНЕ СТВАРИ!

НЕ! АЛИ, ВАШ УЈАК НИЈЕ НИШТА УЧИНИО ДА ПОВИЈЕ ТЕ ГЛА - СИНЕ! УЖИВАО ЈЕ ШТО ГА СЕ ПЛАШЕ!

ТО МЕ ЗАБРИЊАВА, КАПЕТАНЕ! ЈЕР ОД ЊЕГОВЕ СМРТИ...

... КУЋА ЈЕ ПОТПУНО ПУСТА!

ЈА У ШКОЛУ ИДЕМ...

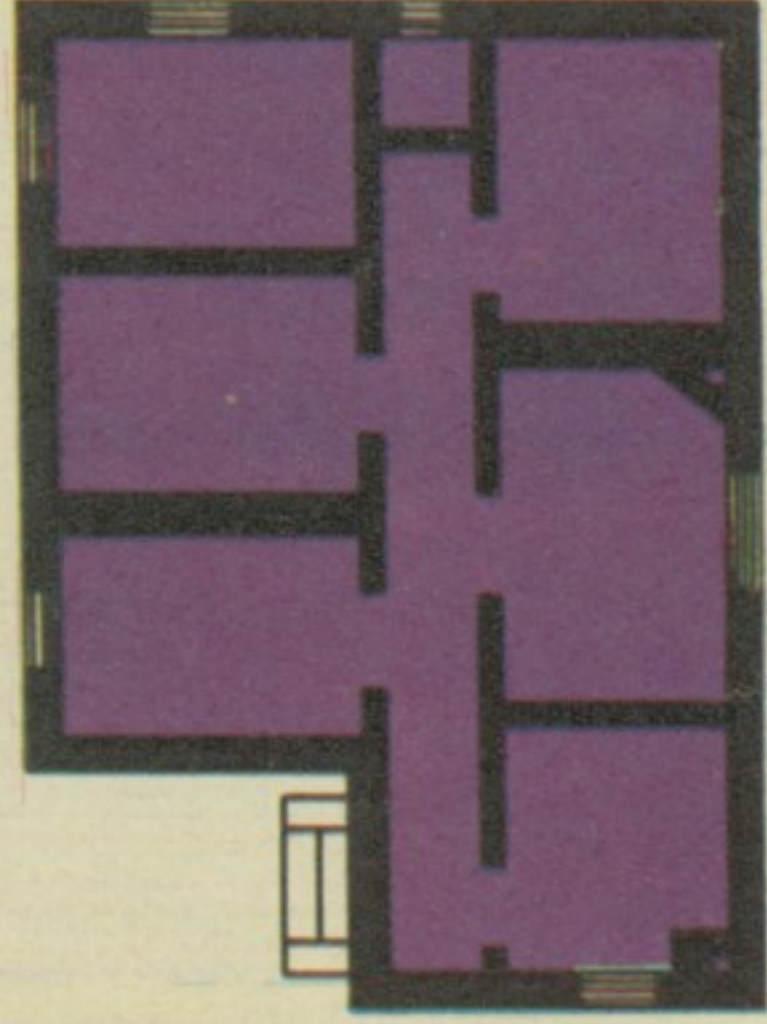
Наш цртеж показује дечака који жури у школу. Радећи у журби илустратору су се поткрале три грешке. Пронађите их!

ОДГОВОР:

1. Дечак има на глави ловачки шапак.
2. Игралке — авион — не носе се у школу и 3. знак за школу није риба већ ѓак.

РАСЕЈАНИ АРХИТЕКТА

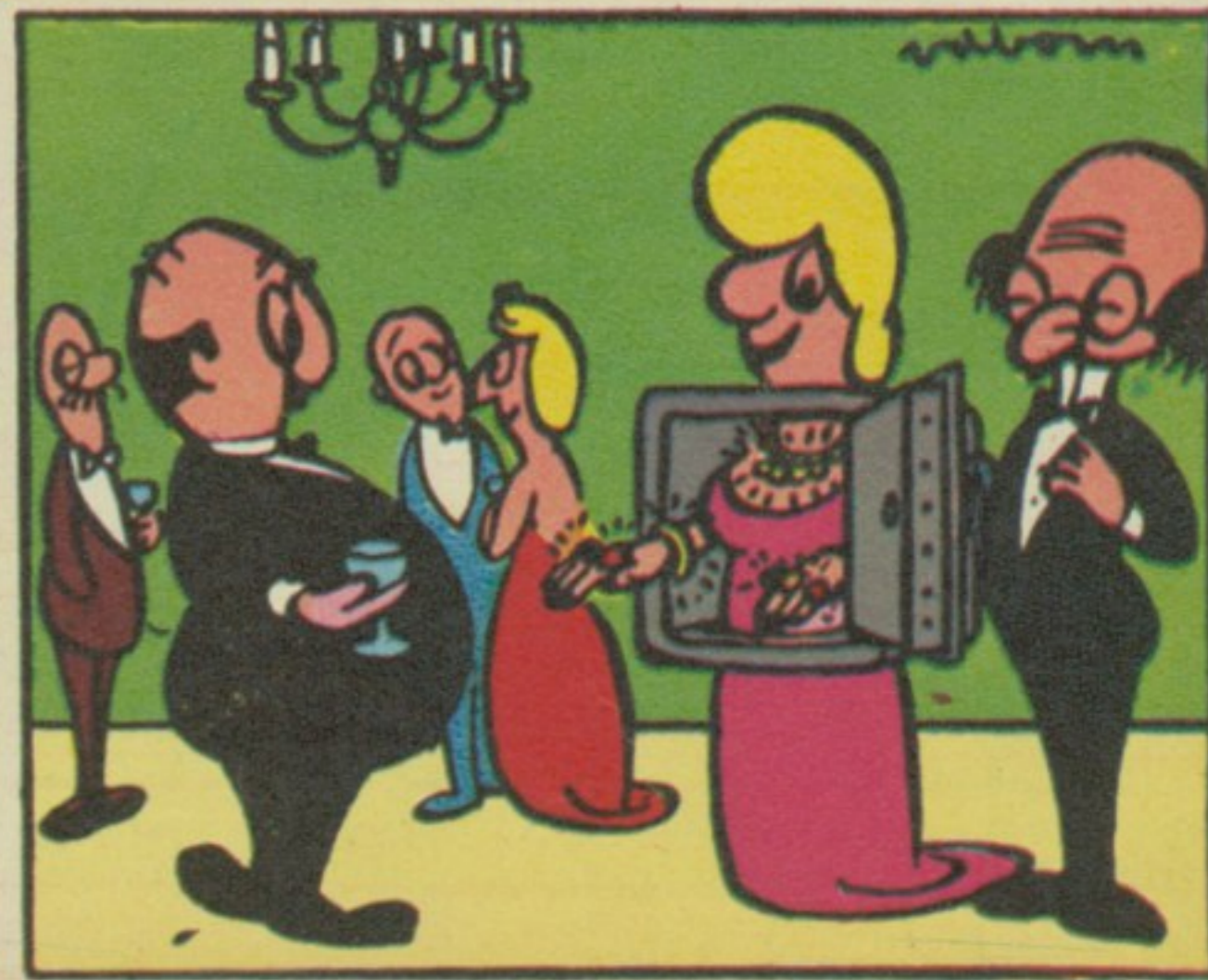
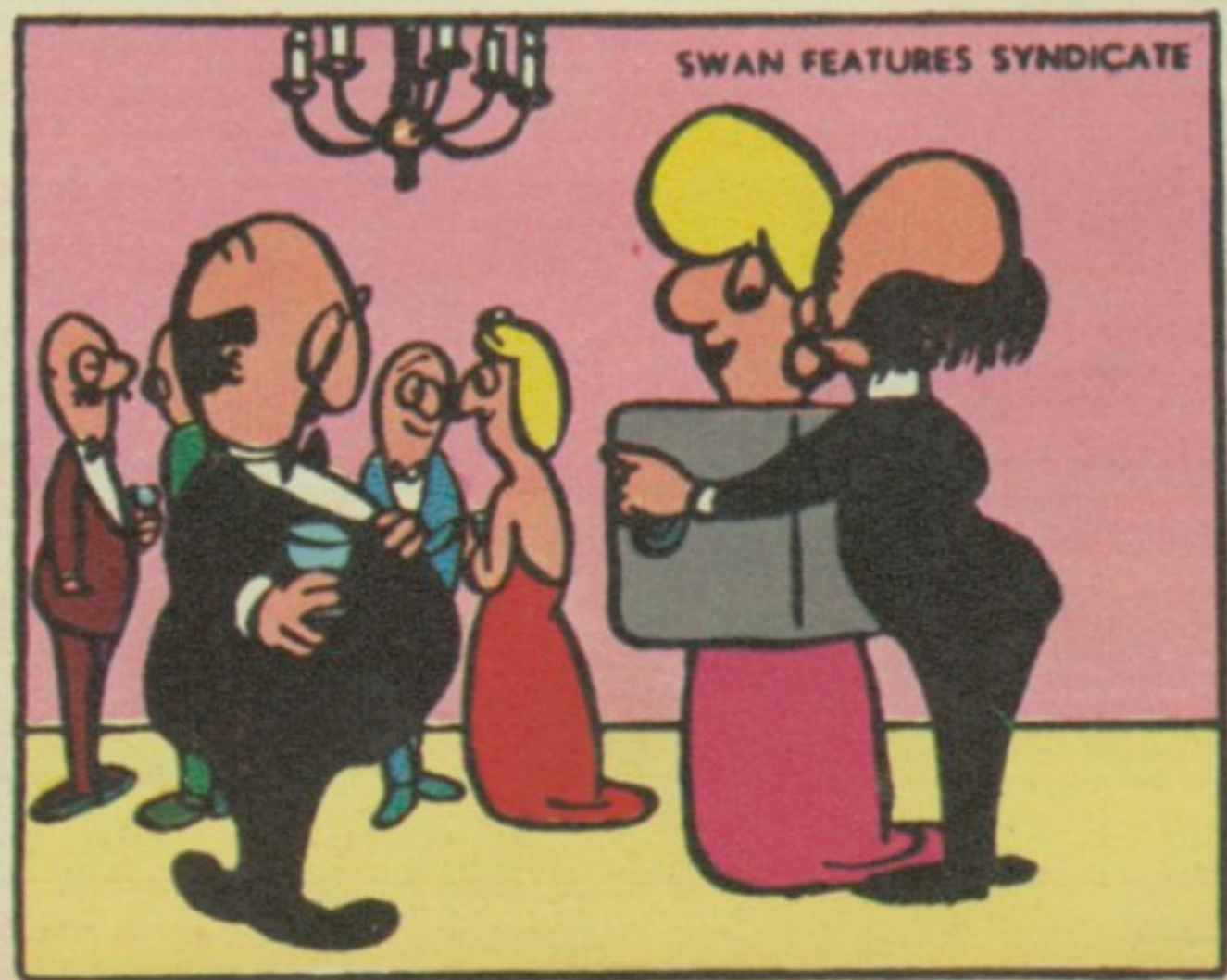
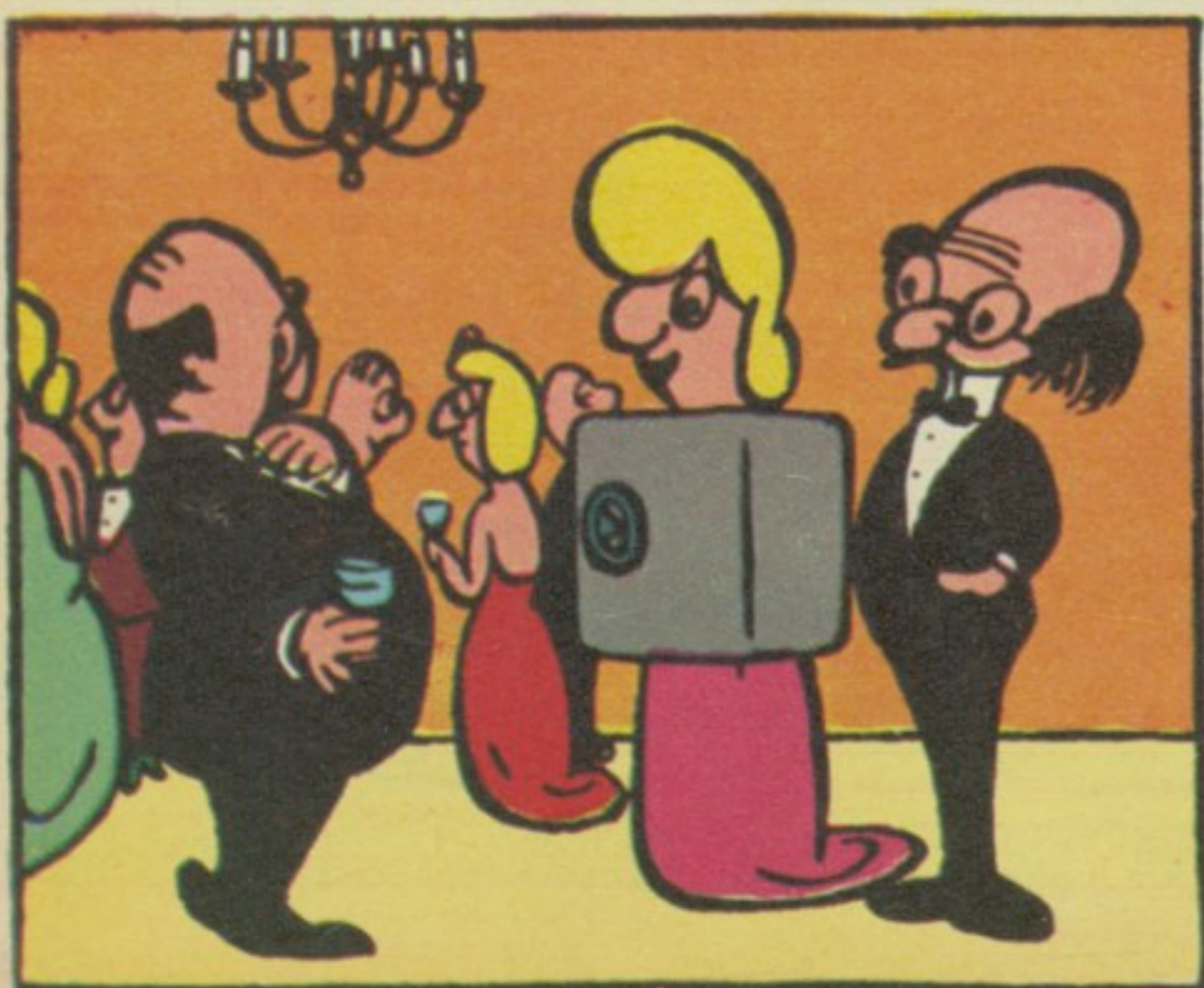
Архитекта који је направио основу ове куће сувише се журно па је заборавио да нацрта пет главних детаља. Пронађите грешке!

ОДГОВОР:

1. Две собе немају уопште прозор (то су две грешке); 2. Једна велика соба нема врата; 3. а ни у малој соби у врху основе не може се ући; 4. наизад, нема ни главног улаза.

ПРОФЕСОР АЛОА

Мушкарци, жене, двополна и бесполна бића археолошког факултета, као што сте научили на мојим ранијим предавањима, груба реалистичка уметност и литература старих Амуриканаца готово сасвим су нам познати. Уз разумљиве тешкоће, с обзиром да су у питању само делимични остаци, реконструисао сам за вас њихова одвратна здања и грубо направљене машине.

Ви знате да су та бића била неизрециво примитивна, изопачена и неспособна: познат вам је њихов економски систем и правосуђе као и збрка мрачног сујеверја и оскудних познавања која је носила свето име науке. Слушали сте, не без радозналости, моје приче о њиховом друштвеном животу и љубави, а згражали сте се док сам вам говорио о њиховој неописивој склоности према разним ужасним злочинима.

Крвожедно божанство

Данас ћу вам говорити о нечему што још више открива степен варварства и праву суровост тог прастарог ружног и крволочног народа. Моје предавање ће се односити на њихов општепознати култ жртвовања и саможртвовања богу познатом под именом Аото, култ који су многи наши цењени научници покушали да повежу с обожавањем бога Јокурнота или Јокернота код Индујанаца. У том култу и обожавању најбоље су се испојили дивљачки фанатизам и позната крвожедност Амуриканаца, особито по којима су они чувени у историји човечанства. Ако упоредимо Аото и Јокурнота, очигледно је да је овај последњи био обојен много дречавије и примитивније. Јокурнот су се жртве подносили ређе, само у одређеним приликама, док је Аото захтевао доказе у виду жртви сваког трена и на свим путевима. Упркос мишљењу многих веома цењених ауторитета, склон сам да посумњам у сличност ове две религије. Напротив, рекао бих да оне немају ничег заједничког, изузев ритуалног обичаја да ломе и уништавају снажне земаљске машине с точковима, сличне онима које сте видели у музеју међу остацима прастарих култура.

Надам се да ћу једног дана моћи да докажем ову своју сумњу и скинем с Индујанаца најцрњу клевету коју су им нанеле легенда и археологија. То ће бити мој скромни допринос научној истини, када докажем да су Индујанци били међу малобројним народима које ђаволски култ Аота, рођен код Амуриканаца, није никада заразио.

Неко је, због толиког варваризма ове религије, претпоставио да је цивилизација Амуриканаца — уколико овај термин може уопште да се употреби — настала знатно пре индујанске. То међутим, за нас није битно с обзиром да се ради о самим почецима пренестије.

Мрачни Периоди

Развој и напредак човечанства, наравно изузимам нашу високу модерну цивилизацију, одиграо се у наглим скоковима, прекиданим Мрачним Периодима који су значили право правцато враћање у стање потпуног дивљаштва. По мом мишљењу, амуриканска епоха, била она пре или после индујанске, припада

ЖРТВЕ БОГА АОТА

КЛАРК АСТОН СМИТ

ОВА ПРИЧА НАПИСАНА ЈЕ 1939. ГОДИНЕ У САД. ДАНАС ЈЕ ЈОШ АКТУЕЛНИЈА НЕГО У ВРЕМЕ КАД ЈЕ НАСТАЛА

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

баш једном од ових Мрачних Периода.

Али, вратимо се нашој теми. Ви сви, без сумње, знате да су недавно неки назовнархеолози, подстакнути жељом да се прославе и изазову сензацију, смислили фантастичну тезу по којој култ бога Аота никада није ни постојао. Они верују, или се праве да верују, како жртвена возила старих народа и уништавање живота које је изазвала њихова употреба, нису имала никакав религиозни значај. Такву тезу, наравно, могу да подржавају само лудаци и варалци и помињем је једино да бих вам указао на њену неистинитост и научну опасност.

Не могу, разуме се, да пореклом несигурност неких наших тврдњи. Истраживања на пустом континенту Амуриганији одвијала су се под веома тешким условима, нарочито због несташице воде и намирница. Записи и зграде старих Амуриканаца, направљени најчешће од трошног материјала, леже дубоко у живом песку. Не треба стога, да се чудите што често обичне претпоставке морају да попуне празнину у чињеницама. Али, ја вас увера-

вам да је мало наших претпоставки толико проверено и доказано као ова која се односи на култ бога Аота. И ти докази су необориви.

Убисџба и самоубисџба

Порекло овог култа, као усталом и порекло готово свих религија, мрачно је и изгубљено у далекој преисторији. И легенда и историја заборавили су име оснивача. Жртвене машине биле су у почетку неспретне и споре и жртве су приношене доста ретко. Дешавало се чак да жртва успе да побегне и спасе се. Аото у почетку није изазивао општу панику. То се догодило тек много касније.

Остаци амуриканског сликарства, нађени у неким пећинама у којима није било ваздуха и на време дешифровани, сачували су за каснија поколења имена два најзначајнија поклоника Аота-култа. То су Хенрифорд и Доџ који су зарадили огромно богатство захваљујући глупости својих саплеменика. Ускоро

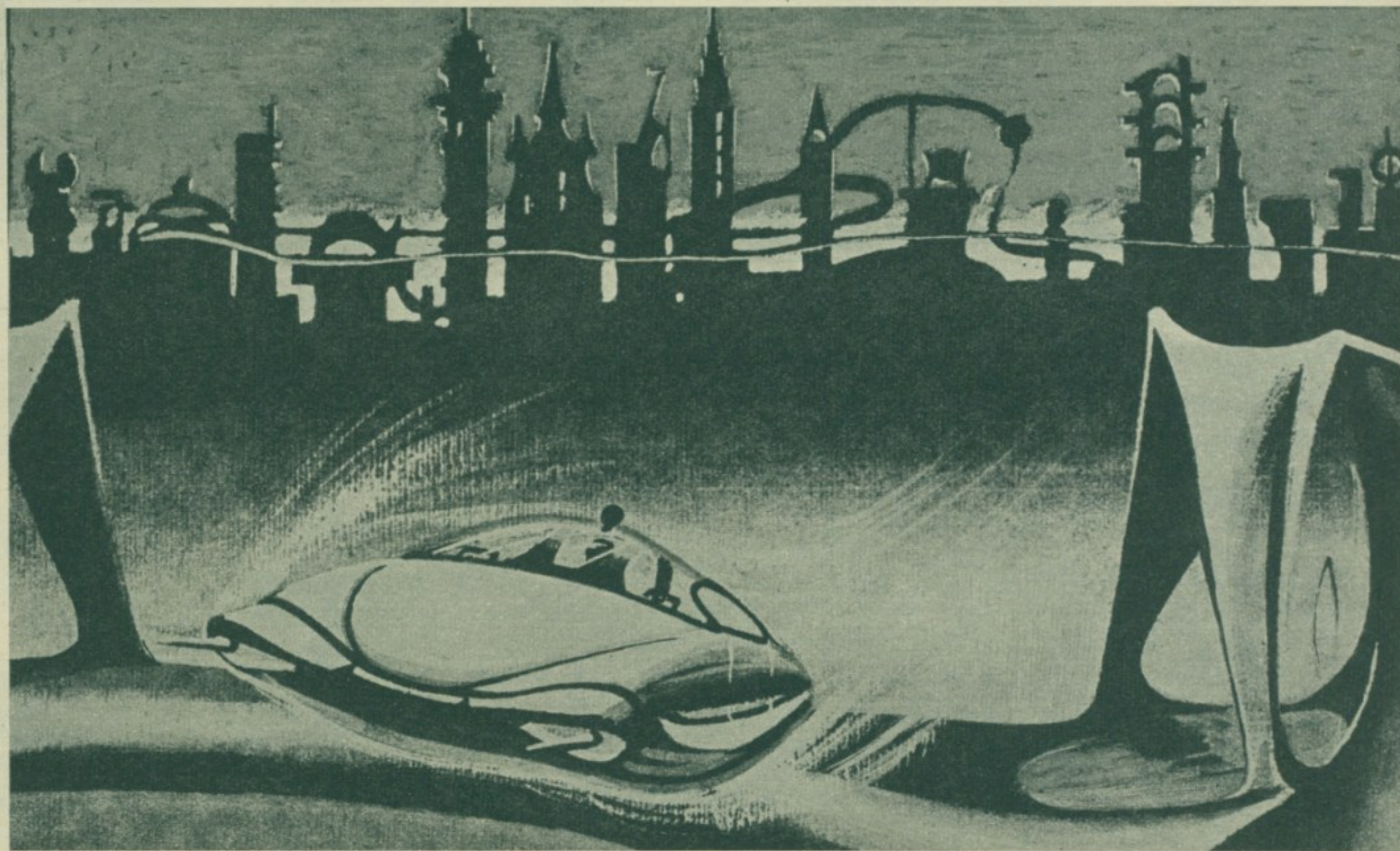
ниједна амуриканска улица није била сигурна од ужасне тутњаве точкова жртвених кола.

Вероватно је да Аото, као усталом и сва дивљачка исконска божанства, није никада представљан на сликама. Наша ископавања бар нису никада открила такве слике. Али, пронађени су на сваком кораци зарђали остаци гвоздених храмова бога Аота, који су се звали граже или некако слично. У тим храмовима сачували су се чудни метални остаци и трагови уља којим су се машине подмазивале. Сама кола леже у огромним хрпама расходованог гвожђа. Али све то не може да нам објасни суштину овог божанства.

Можда је Аото, кога су звали и Мотаур, био само апстрактан знак смрти и уништавања који се испољаво кроз самоубиствену и убиствену брзину и бес жртвених кола. Његови сулуди заслепљени верници бацали су се пред та моћна кола као да се бацају пред самог бога.

Утицај, моћ и број Аотових свештеника био је просто фантастичан. Изгледа да су ти свештеници били подељени у најмање три групе: мекничаре који су чували граже, шофуре који су возили жртвена кола, и најзад, групу чије је име изгубљено и чији су припадници служили у многобројним светилиштима чувала се минерална течност, такозвани бензин, помоћу које су се кола кретала и који их је нападао преко застарелог пумпног система. Пронађене су неке мумије ових мекничара, обучене у жртвену одела попрскана светим уљима. Њих је затрпао и сачувао пустињски песак. Хемијска анализа није успела да потврди распрострањену легенду да су уља за подмазивање кола била често помешана с машћу извађеном из тела жртве. То је сасвим могуће, с обзиром на заосталост и варваризам самог култа. Наша истраживања ускоро ће открити колико у тој причи има истине.

Захваљујући ископаном материјалу, сазнали смо да је култ добио огромну моћ и страховито се распространио већ после нешто више од једног века. По мом мишљењу није пука случајност што се врхунац култа поклапа с дефинитивном

ЖАЛОСНО ЈЕ ДА ЈОШ ПОСТОЈЕ НЕСАВЕСНИ ВОЗАЧИ КОЈИ ЈУРЕ БРЗИНОМ ВЕЋОМ ОД 1000 КИЛОМЕТРА НА ЧАС

пропашћу Амуриканаца и њихове цивилизације.

Скелеши без главе

Неко од вас ће сматрати да су ови моји закључци сувише брзоплети и желеће да чује убедљивије доказе. Због тога ћу вам указати на стање скелета изваћених из гробова и шпиља, у односу на хронолошке податке Амуриканције.

У периоду Аото-култа јавља се нагло повећање прелома костију. Пред крај, када је језиви култ био на врхунцу, ниједан скелет није без најмање два прелома. Стање у коме се налазе ти скелети, често и без главе, просто је невероватно и ја ћу вас поштедети непријатних описа. Зарђали остаци старих кола носе сличне знаке. Направљени да јуре што брже у смрт, последњи пронађени модели су углавном тако уништени да представљају само гомилу безобличног гвожђа. Изгледа да је пред сам крај читав народ прихватио култ и придружио се крвожедним поклонцима Аота. Према правилима култа Амуриканци су се свакодневно у пуној брзини сударали својим све јачим машинама. Завладала је права манија самоубиства и убиства.

Не верујем да уопште можете да замислите како су изгледали друмови, нарочито за време летњих месеци. Од једне до друге обале мора све је било покривено раскомаданим лешевима! Није никакво чудо што је народ тако колективно помраченог ума за кратко време збрисан с лица Земље. срећом, то припада давној прошлости и не постоји никаква опасност да би нашу високоразвијену цивилизацију могло да погоди нешто слично.

Покојни Еру Сагус

Посмртни лист који су пренеле новине из Тостуса првог дана 5999. године гласи: „С великом жалашћу објављујемо да је изненада изгубио живот цењени професор Еру Сагус. Смрт га је задесила непосредно после предавања о амуриканској цивилизацији на Археолошком факултету. Када се истог поподнева враћао кући догодила му се несрећа. Његов стратосферски брод, један од најмодернијих и најбржих модела, сударио се с бродом којим је управљао Цар Гостар, студент универзитета из Вестрелиндије. Оба брода су изгорела у пламену који је уништио и читаво једно село. Према последњим вестима неколико стотина људи је том приликом изгубило живот.

Веома је забрињавајуће што су сличне несреће све бројније услед густог стратосферског саобраћаја. Жалосно је да још увек постоје несавесни возачи који јуре брзином већом од хиљаду километара на час. Очевици који су присуствовали судару тврде да су оба возача летела брзином која је далеко премашила ову дозвољену.

Док изражавамо забринутост због ове брзиноманије не можемо а да не укажемо на неке бесмислене изјаве у којима злонамерни појединци покушавају да упореде модеран саобраћај са прастарим Аото-култом. Празноверје је, међутим, једно, а наука сасвим нешто друго. Археолози, а један од најпознатијих био је и покојни професор Сагус, су доказали да су обожаваоци Аота били жртве мрачне заблуде која више никада не може да се понови. С пуно поноса и вере у будућност проглашавамо професора Еруа Сагуса Мучеником Науке“.

ВУЛКАНСКО ПЛЕМЕ

ИЗНЕНАДА, ЗЕМЉА ЈЕ ЗАДРХТАЛА, ТУТЊАВА ЈЕ ПОТРЕСЛА ВАЗДУХ А ВРХ СВЕТЕ ПЛАНИНЕ НЕСТАО ЈЕ У ОБЛАКУ ГУСТОГ ДИМА...

СВЕТИ ПАНТЕР ЈЕ МРТВАВ! БЕС БОГА ГХУА СРУШИЋЕ СЕ НА НАС!

СКАМЕЊЕНИ ОД СТРАХА ЗАРОБЉЕНИ ЛУДИ МОРА ЗБИЛИ СУ СЕ ЈЕДАН УЗ ДРУГОГ...

У ЈАМИ... КАМЕЊЕ НЕ НАС ЗАТРПАТИ!

СМИРИ СЕ, БРАТЕ! ТРЕБА ДА СЕ ИЗВУЧЕМО ОДАВДЕ!

ТУНГА ЈЕ ПОХИТАО ДА ОДВЕЖЕ ОСТАЛЕ ЗАРОБЉЕНИКЕ...

ШТО СТЕ СЕ УКОЧИЛИ? ПОМОЗИТЕ ТАОУ ДА СЕ ИЗВУЧЕ ИЗ ЈАМЕ!

ПЛАНИНА НЕ ПРЕСТАЈЕ ДА БЛУЂЕ ВАТРУ! НЕЋЕМО УМАЊИ ЊЕНОМ БЕГУ!

902

ПОДСЕТНИК

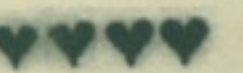

Знатно су снижене цене гитарама: од 270 дин на 156! И за скупље гитаре снижење је приметно. „Музички магазин“, Теразије 12.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

„ВАТРЕНА ПТИЦА“

Вокално-инструментална група „Охајо експрес“ спада међу најпопуларније у свету. Али пет младиха не спавају на слави коју су до сада постигли. Они и даље желе да њихове песме буду лепе, чак и лепше од ранијих и да их слуша још већи број љубитеља забавне музике. Недавно су снимили плочу на којој су две лепе модерне мелодије. Прва је „Ватрена птица“ а друга се зове „Chewy, chewy“. Плочу је издао РТБ, цена је 7 нових динара.

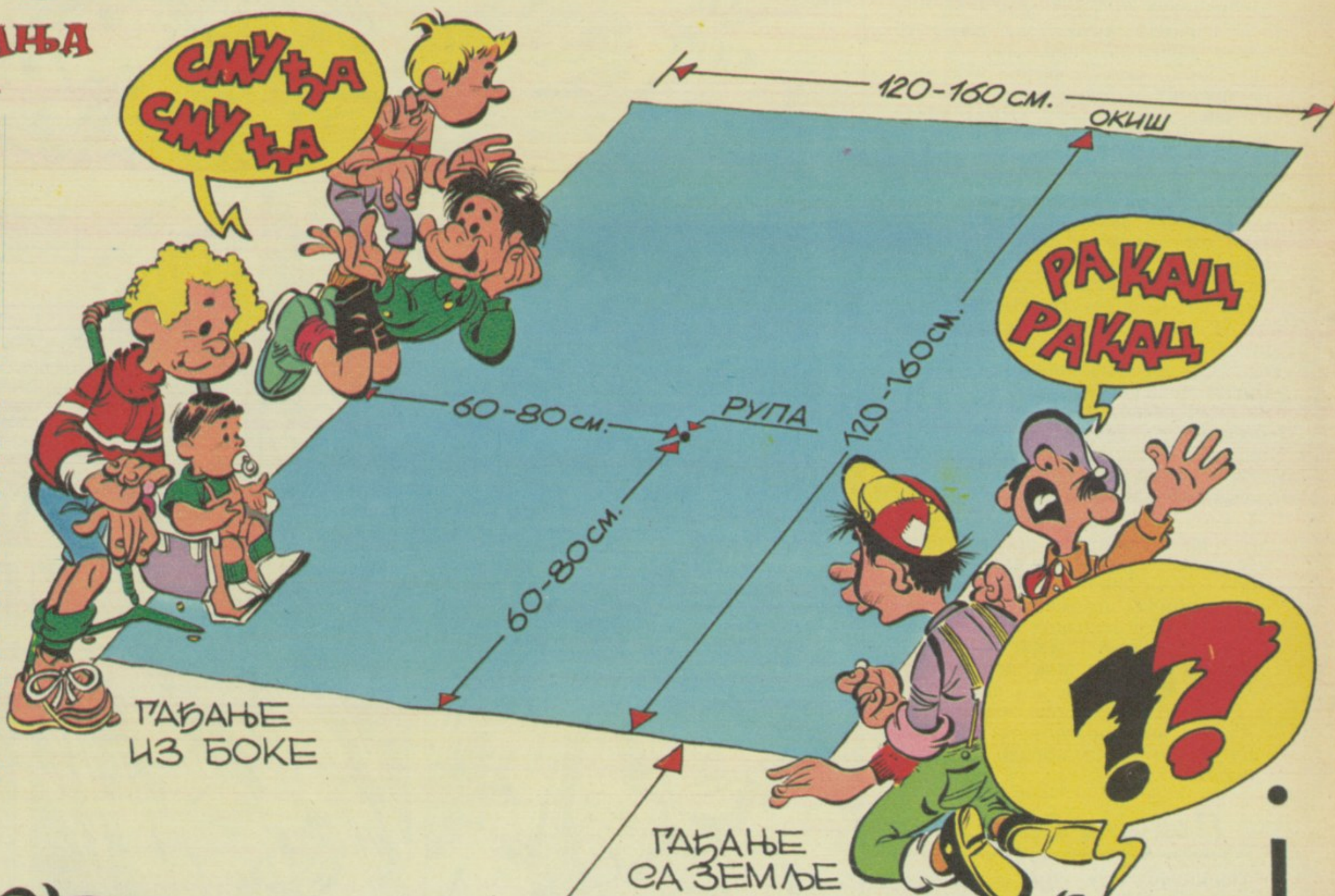

ПРАВИЛА ЗА КЛИКЕРЕ

ОД ДУШКАЊА ДО ТУША

- 1 На чистом и равном земљишту нацрта се квадрат — окиш, рупа у средини и линија за „душкање“ (види слику).
- 2 Игра почиње бацањем кликера с линије за „душкање“. Ко је најближи рупи, игра први. Редослед осталих зависи од удаљености од рупе.
- 3 Ко је последњи у том редоследу први улази у окиш и тако је на мети свих осталих учесника. Гађају га редом како је одређено „душкањем“.
- 4 За победу је потребно погодити противника и при том имати рупу. Рупа се добија тако што се кликер убади у њу. Можете прво погодити противника па добити рупу, или обротно.
- 5 Ако сте погођени, а ваш противник још нема рупу, имате право да гађате и да првим погодком повратите „живот“, а другим и да га победите (уколико имате рупу).
- 6 Имате право да гађате с рупе оног тренутка када је добијете (потез више), или с линије окиша када на вас дође ред. Кад год погодите противника, имате право на још један потез.
- 7 Победник је онај ко погоди све своје противнике.

РЕЧНИК КЛИКЕРАШКИХ ИЗРАЗА

Начини гађања

ФРАНЦУСКИ

РУСКИ (ЖЕНСКИ)

ДОМАЋИ

ДУШКАЊЕ — бацање кликера с линије. ТУШ — погодак. ПИШКАЊЕ — избацавање противника из игре. ФУЉАЊЕ — стално губљење у игри. МРТАВ КРЕС — погодак тако да се противнички кликер додирне са стране. ЖИВИ КРЕС — директан погодак који разбије противнички кликер. БОЗА — погодак у горњи део противничког кликера. КАРАМБОЗА — погодак у средину кликера. СБОКЕ — приликом гађања рука се држи на колелу. ПРИЗЕМЉУША — приликом гађања рука је на земљи. ШАЛАБАЈЗИ — навјачи. РОША — рупа.

МАЛА ПОШТА

ТАЈНА ПОРУКА

И у овом броју специјалним знацима упутили смо вам једну тајну поруку. Наћи ћете је ако пажљиво прегледате сваку страну Забавника.

Како порука гласи?

Ко погоди, учествује у извлачењу награда: 5 слатких пакета из асортимана фабрике чоколаде „Звечево“. Хитно јавите дописником како порука гласи „Политикином забавнику“, Македонска 29, Београд.

МЕСЕРШМИТИ

Драги Забавнице,

Пишем ти први пут и молим те одговори ми на једно питање. Интересује ме ловац-бомбардер месершмит-110, његова брзина, распон крила, дужина трупа, наоружање, домет и колику снагу су имали мотори. Павле Јовановић, Београд

ME-110 и ME-110-ц су били немачки ловачки авиони из другог светског рата, вишеседи, а употребљавали су се за ноћне нападе на Енглеску. То су варијанте ловачког авиона месершмита 109. Распон крила код оба типа био је 9,9 метара, дужина 8,9 м. тежина у лету 1955 килограма, мотор Дајмлер-Бенц 1100 КС, брзина 690 км/час. време пењања на висину Н-9,8 мин/6000 м, врхунац лета 8.100 метара, аутономија ле-

МАТУРАНТСКО ВЕЧЕ

Драги Забавнице,

Као твоја редовна читатељка замолила бих те за једну услугу: Имам 15 година и ове године завршавам школу, па те молим да ми кажеш какав материјал да купим за хајину и да ми препоручиш неки модел. Желела бих за ту малу свечаност да будем лепо обучена.

Анђелка Лазић
из Великог Гаја

Објављујемо овај модел. Надамо се да ће вам лепо пристајати.

АТЛЕТСКЕ ИГРЕ У ДВОРАНИ

Драги Забавнице,

Молим вас одговорите ми где су одржане последњи пут атлетске игре у дворани?

Б. Јовановић, Пирот

Последње, IV европске атлетске игре у дворани одржане су у Београду 8. и 9. марта 1969, а годину дана пре тога у Мадриду.

та — долет 1 час. Посада — 1 човек. Наоружање 3—4 митраљеза. МС-110 био је двосед, наоружање: поред митраљеза имао је два тона и око 0,4 тоне бомби.

ЈЕДНА ИСПРАВКА

У 901. броју „Забавника“ позвали смо пионире из Београда и околине на велико певачко такмичење „Златна сирена“. Приликом штампања листа догодила се грешка: у купону којим млади певачи треба да пријаве своје учешће изостао је један ред са линијом изнад које је требало да се напише име и презиме такмичара. Извињавамо се читаоцима због тога, али се надамо да су пионире који добро певају и довитљиви па ће се сетити да на пријави упишу и своје име и презиме.

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ (26. страна) РЕШЕЊЕ:

Врата собе у којој је лежала старица била су са свих страна облепљена траком, такозваним термобандом. Бажар је лагао кад је рекао да је из ходника видео светлост која је продирала из собе испод затворених врата.

ДА ЛИ СМО ПОГОДИЛИ?

Надамо се да смо погодили ваше жеље. Жребање добитника важи за све верне потрошаче.

„ШУМИ“ ЖВАКАЊЕ ГУМЕ

Припремили смо следеће награде:

VeloSolex бицикл с помоћним мотором шатор за 3 особе	5 електричних грамофона
5 PONY бицикла	10 колекција грамофонских плоча бит музике
	15 пакета „шуми“ производа

ШТА ТРЕБА ДА РАДИТЕ?

Од 10 кутијица „шуми“ жвакање гуме одрежите уже странице са словеначким текстом. Једну кутијицу одрежите са сличцом и на њеној полеђини напишите своје име и презиме као и пуну адресу и пошаљите до 30. априла 1969. на адресу:

„ШУМИ“, Љубљана, Градишче 7, с знаком

НАГРАДНИ КОНКУРС

Имена добитника објавићемо 23. маја 1969.

* укршћене речи *

ВОДОРАВНО: 1) наша филмска глумица (Марија), 4) бања у Белгији, 7) део молекула, 9) пребивалиште, 10) неупотребљено, 11) део одеће старих Римљана, 12) област у којој је распрострањена нека биљ-

на или животињска врста, 14) држава у Јужној Америци, 16) варошица у Далмацији, 17) једно од презимена истарског књижевника, 19) лична заменица, 20) острво у Преспанском језеру, 22) афирмација, 23) мушко име, 25) страна света, 27) део аутомобилског мотора, 30) полуово рено огњиште за прејање собе, 32) драги камен, 34) језеро у Етиопији, 36) прчко слово, 37) речни рибар, 38) речно острво, 39) црна креда.

УСПРАВНО: 1) немачки филозоф (Имануел), 2) име књижевника Бихаљи-Мерина, 3) град у Италији, 4) град у Херцеговини, 5) острво у Јадранском мору, 6) летопис, 8) морска риба, 9) поза, 13) себичност, 14) пут, друм, 15) десна притока Дрине, 16) целокупна, 18) делатност, 21) мала звер из породице куна, 24) прикупљање мишљења о каквом актуелном питању, 26) казна због неуредног извршења одређених уговора, 28) врста камиле без грбе, 29) врста водоземца, 31) пасмина, 33) смрзнута вода, 35) личност из индијског спева „Махабхарата“.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) слалом, 6) слап, 7) гак, 9) тон, 10) мета, 11) аб, 12) балет, 13) Дон, 15) „Нора“, 16) Одеса, 18) ир, 19) ара, 20) П(аја) Ј(овановић), 21) снага, 23) Ад, 25) Инд, 26) сала, 28) со, 29) камин, 30) аве, 32) база, 33) Кана, 35) тас, 36) костим.

